

Dziennik Urzędowy L 301

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51

12 listopada 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1115/2008 z dnia 11 listopada 2008 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1116/2008 z dnia 11 listopada 2008 r. rejestrujące niektóre nazwy w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Boeuf de Bazas (ChOG), Kainuun rönttönen (ChOG)) 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1117/2008 z dnia 11 listopada 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz w odniesieniu do wykorzystania odłogowanych gruntów do produkcji surowców 5

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1118/2008 z dnia 11 listopada 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1075/2008 ustalające należności celne przywózowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 listopada 2008 r..... 8

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2008/845/WE, Euratom:

- ★ Decyzja Rady z dnia 24 października 2008 r. w sprawie dostosowania diet wypłacanych członkom i zastępcom członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego 11

2008/846/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie mianowania członka Komitetu Regionów z Włoch 12

2008/847/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie kwalifikowalności krajów Azji Środkowej na mocy decyzji 2006/1016/WE w sprawie udzielenia gwarancji wspólnotowej dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami i gwarancjami udzielonymi na zabezpieczenie pożyczek na potrzeby projektów poza granicami Wspólnoty 13

Komisja

2008/848/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 14/07 (ex NN 15/07) udzielonej przez Włochy na rzecz NGP/SIMPE (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 3528) ⁽¹⁾ 14

2008/849/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 6 listopada 2008 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty na 2009 r. przeznaczonego na działania OIE w dziedzinie identyfikacji i identyfikowalności zwierząt 22

ZALECENIA

Komisja

2008/850/WE:

- ★ Zalecenie Komisji z dnia 15 października 2008 r. w sprawie notyfikacji, terminów i konsultacji przewidzianych w art. 7 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 5925) ⁽¹⁾ 23

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Wspólne działanie Rady 2008/851/WPZiB z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii 33

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

- ★ Decyzja Rady 2008/852/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie sieci punktów kontaktowych służącej zwalczaniu korupcji 38

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210 z 31.7.2006) 40
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1783/1999 (Dz.U. L 210 z 31.7.2006)..... 40

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1115/2008

z dnia 11 listopada 2008 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 12 listopada 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	34,6
	MA	56,3
	MK	46,2
	TR	89,1
	ZZ	56,6
0707 00 05	JO	175,9
	MA	30,8
	TR	85,3
	ZZ	97,3
0709 90 70	MA	62,9
	TR	129,3
	ZZ	96,1
0805 20 10	MA	83,7
	ZZ	83,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	21,1
	MA	75,0
	TR	83,5
	ZZ	59,9
0805 50 10	MA	103,9
	TR	100,1
	ZA	88,0
	ZZ	97,3
0806 10 10	BR	227,1
	TR	122,8
	US	241,5
	ZA	197,4
	ZZ	197,2
0808 10 80	AL	32,1
	AR	75,0
	CA	96,0
	CL	64,2
	MK	37,6
	US	102,2
	ZA	89,5
0808 20 50	ZZ	70,9
	CN	53,6
	TR	124,9
	ZZ	89,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1116/2008**z dnia 11 listopada 2008 r.****rejestrujące niektóre nazwy w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Bœuf de Bazas (ChOG), Kainuun rönttönen (ChOG))**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy oraz na mocy art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Francji o rejestrację nazwy „Bœuf de Bazas” oraz wniosek Finlandii o rejestrację nazwy „Kainuun rönttönen” zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.

- (2) Ponieważ nie zgłoszono Komisji żadnego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, należy zarejestrować te nazwy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym rejestruje się nazwy wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 73 z 19.3.2008, s. 26 (Bœuf de Bazas), Dz.U. C 74 z 20.3.2008, s. 72 (Kainuun rönttönen).

ZAŁĄCZNIK

1. Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.1. Mięso świeże (i podroby)

FRANCJA

Bœuf de Bazas (ChOG)

2. Środki spożywcze, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia:

Klasa 2.4. Chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarskie

FINLANDIA

Kainuun rönttönen (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1117/2008**z dnia 11 listopada 2008 r.**

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz w odniesieniu do wykorzystania odlogowanych gruntów do produkcji surowców

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

tych gruntów z uwzględnieniem warunków glebowo-klimatycznych i specyfiki regionu musi stanowić obiektywne kryterium ustalenia, czy siew został wykonany prawidłowo.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 oraz (WE) nr 2529/2001 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 110b ust. 2 oraz art. 145 lit. r) tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 637/2008 ⁽²⁾, określa zasady dotyczące wsparcia powiązanego z wielkością produkcji bawełny zgodnie z wyrokiem Trybunału w sprawie C-310/04.
- (2) Możliwość przyznawania bezpośredniej pomocy do produkcji bawełny przewidziana jest w szczególności w rozdziale 10a tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Należy zatem dostosować odpowiednie szczegółowe zasady określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1973/2004 ⁽³⁾.
- (3) Artykuł 110b ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 przewiduje, że korzystanie z pomocy na hektar jest uzależnione od użycia przez rolnika zatwierdzonych odmian bawełny i uprawiania jej na gruntach zatwierdzonych przez państwa członkowskie. Należy zatem określić kryteria zatwierdzania zarówno odmian, jak i gruntów nadających się do produkcji bawełny.
- (4) Aby otrzymać pomoc na hektar dla bawełny, rolnicy muszą obsiewać zatwierdzone grunty. Należy określić kryterium definiujące obsiewanie. Wyznaczenie przez państwa członkowskie minimalnej gęstości obsadzenia

- (5) Państwa członkowskie powinny dokonać zatwierdzenia organizacji międzybranżowych producentów bawełny na podstawie obiektywnych kryteriów dotyczących wielkości organizacji międzybranżowych oraz ich wewnętrznej struktury. Wielkość organizacji międzybranżowej powinna zostać ustalona z uwzględnieniem zdolności członka przedsiębiorcy zajmującego się odziarnianiem bawełny do przyjęcia wystarczających ilości nieodziarnionej bawełny.
- (6) Aby uniknąć komplikacji na poziomie zarządzania systemem pomocy, ten sam producent może należeć tylko do jednej organizacji międzybranżowej. Z tych samych powodów, jeżeli producent będący członkiem organizacji międzybranżowej zobowiązuje się dostarczać wytworzoną przez siebie bawełnę, powinien ją dostarczać tylko do przedsiębiorcy zajmującego się odziarnianiem bawełny, który jest członkiem tej samej organizacji.
- (7) W ramach systemu pomocy dla bawełny na państwa członkowskie nakłada się wymóg przekazywania swoim producentom pewnych informacji dotyczących zarówno uprawy bawełny, jak i zatwierdzonych odmian, obiektywnych kryteriów zatwierdzania gruntów i minimalnej gęstości ich obsadzenia. W trosce o poinformowanie rolników we właściwym czasie państwo członkowskie powinno przekazać im te informacje przed określoną datą.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1973/2004.
- (9) Ze względu na to, że zasady ustanowione w rozdziale 10a tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r., szczegółowe zasady ustanowione niniejszym rozporządzeniem powinny obowiązywać od tego samego dnia.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 5.7.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 345 z 20.11.2004, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozdział 17a rozporządzenia (WE) nr 1773/2004 otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 17a

SPECJALNE DOPLATY DO UPRAW BAWELNY

Artykuł 171a

Zatwierdzenie gruntów rolnych do celów produkcji bawełny

Państwa członkowskie określają obiektywne kryteria, na podstawie których zatwierdza się grunty do szczególnej pomocy dla bawełny przewidzianej w art. 110a rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Te podstawowe kryteria oparte są co najmniej na jednym z następujących elementów:

- a) gospodarka rolna regionów, dla których ważna jest produkcja bawełny;
- b) stan glebowo-klimatyczny danych obszarów;
- c) zarządzanie wodami nawadniającymi;
- d) zmianowanie i techniki uprawy, uwzględniające ochronę środowiska.

Artykuł 171aa

Zatwierdzanie odmian do siewu

Państwa członkowskie zatwierdzają odmiany zarejestrowane we »Wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych«, które dostosowuje się do potrzeb rynku.

Artykuł 171ab

Warunki kwalifikacyjne

Obsianie powierzchni określonych w art. 110b ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 osiąga się przez uzyskanie minimalnej gęstości obsadzenia pól wyznaczanej przez państwo członkowskie z uwzględnieniem warunków glebowo-klimatycznych i, w zależności od przypadku, specyfiki regionalnej.

Artykuł 171ac

Praktyki rolne

Państwa członkowskie mają prawo określać szczególne zasady praktyk rolnych niezbędnych do utrzymania upraw i zbioru plonów w normalnych warunkach wzrostu.

Artykuł 171ad

Zatwierdzanie organizacji międzybranżowych

1. Każdego roku państwa członkowskie zatwierdzają przed dniem 31 grudnia na kolejny rok zasiewu wszystkie organizacje międzybranżowe związane z produkcją bawełny, które wystąpiły z wnioskiem i które:

- a) obejmują łączną powierzchnię wynoszącą co najmniej 4 000 ha ustanowioną przez państwo członkowskie i spełniają kryteria zatwierdzenia określone w art. 171a, jak również co najmniej jedno przedsiębiorstwo zajmujące się odziarnianiem;
- b) przyjęły wewnętrzny regulamin określający w szczególności warunki członkostwa oraz składki, zgodnie z przepisami krajowymi i wspólnotowymi.

Dla 2009 r. państwa członkowskie zatwierdzają organizacje międzybranżowe związane z produkcją bawełny przed dniem 28 lutego 2009 r.

2. W przypadku stwierdzenia, że zatwierdzona organizacja międzybranżowa nie przestrzega kryteriów zatwierdzenia przewidzianych w ust. 1, państwo członkowskie cofa zatwierdzenie, o ile omawiane kryteria nie będą ponownie przestrzegane w rozsądnym terminie. W przypadku gdy planuje się cofnięcie zatwierdzenia, państwo członkowskie powiadamia o tym zamiarze organizację międzybranżową, podając powody cofnięcia. Państwo członkowskie zezwala organizacjom międzybranżowym na przedstawienie swoich uwag w określonym terminie. W przypadku cofnięcia zatwierdzenia państwo członkowskie zapewnia zastosowanie odpowiednich sankcji.

Rolnicy będący członkami zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, której zatwierdzenie zostało cofnięte zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu, tracą prawo do zwiększenia pomocy przewidziane w art. 110e ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Artykuł 171ae

Obowiązki producentów

- 1. Ten sam producent nie może być członkiem kilku organizacji międzybranżowych.
- 2. Producent będący członkiem organizacji międzybranżowej jest zobowiązany dostarczać wyprodukowaną bawełnę przedsiębiorcy zajmującemu się odziarnianiem bawełny, który należy do tej samej organizacji.
- 3. Przynależność producentów do zatwierdzonej organizacji międzybranżowej musi wynikać z dobrowolnego przystąpienia.

Artykuł 171af

Powiadamianie producentów

1. Do dnia 31 stycznia danego roku państwa członkowskie powiadamiają plantatorów bawełny o:

- a) zatwierdzonych odmianach; jednakże o odmianach zatwierdzonych zgodnie z art. 171aa po tej dacie rolników należy poinformować do dnia 15 marca tego roku;
- b) kryteriach zatwierdzania gruntów;
- c) minimalnej gęstości obsadzenia pól bawełny określonej w art. 171ab;

d) wymaganych praktykach rolnych.

2. W przypadkach cofnięcia zatwierdzenia odmiany państwa członkowskie informują o tym rolników najpóźniej do dnia 31 stycznia dla siewu w roku następnym.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1118/2008**z dnia 11 listopada 2008 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1075/2008 ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 listopada 2008 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 listopada 2008 r. zostały ustalone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1075/2008 ⁽³⁾.

- (2) Ponieważ obliczona średnia należności celnych przywozowych różni się o 5 EUR/t od ustalonej należności, należy wprowadzić odpowiednią korektę należności celnych przywozowych ustalonych w rozporządzeniu (WE) nr 1075/2008.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1075/2008,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I i II do rozporządzenia (WE) nr 1075/2008 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 12 listopada 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125.⁽³⁾ Dz.U. L 294 z 1.11.2008, s. 6.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 12 listopada 2008 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywozowa ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	28,01
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	8,12
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	8,12
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	28,01

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

31.10.2008-10.11.2008

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)						
	Pszenica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenica twarda wysokiej jakości	Pszenica twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenica twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	192,55	120,48	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	237,49	227,49	207,49	116,94
Premia za Zatokę	—	16,03	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	14,92	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 13,10 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 12,79 EUR/t

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 24 października 2008 r.

w sprawie dostosowania diet wypłacanych członkom i zastępcom członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

(2008/845/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 258 akapit czwarty,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 166 akapit czwarty,

uwzględniając wniosek Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 9 września 2008 r.,

a także mając na uwadze, że należy dostosować kwoty diet dziennych wypłacanych członkom i zastępcom członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, przewidziane w decyzji 81/121/EWG ⁽¹⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Artykuł 2 decyzji 81/121/EWG otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

1. Dzienna dieta za dzień w podróży wynosi:

— 145 EUR dla członków i zastępców.

2. Dzienna dieta za dzień posiedzenia wynosi:

— 233 EUR dla członków i zastępców.

3. Jeżeli uprawniony przedstawi wystarczający dowód, że poniósł koszty noclegu w miejscu pracy, otrzymuje dodatkową dietę dzienną w wysokości 34 EUR.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie 24 października 2008 r.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 24 października 2008 r.

W imieniu Rady

M. ALLIOT-MARIE

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 67 z 12.3.1981, s. 29.

DECYZJA RADY
z dnia 4 listopada 2008 r.
w sprawie mianowania członka Komitetu Regionów z Włoch
(2008/846/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 263,

uwzględniając propozycję rządu Włoch,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 24 stycznia 2006 r. Rada przyjęła decyzję 2006/116/WE ⁽¹⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2006 r. do dnia 25 stycznia 2010 r.

(2) W związku z wygaśnięciem mandatu pana Fabia GAVY zwolniło się stanowisko członka Komitetu Regionów,

Artykuł 1

Na okres pozostający do końca kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2010 r., na członka Komitetu Regionów zostaje niniejszym mianowana:

pani Maria Luisa COPPOLA, Consigliere regionale – Assessore, Regione Veneto.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 listopada 2008 r.

W imieniu Rady

C. LAGARDE

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 25.2.2006, s. 75.

DECYZJA RADY

z dnia 4 listopada 2008 r.

w sprawie kwalifikowalności krajów Azji Środkowej na mocy decyzji 2006/1016/WE w sprawie udzielenia gwarancji wspólnotowej dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami i gwarancjami udzielonymi na zabezpieczenie pożyczek na potrzeby projektów poza granicami Wspólnoty

(2008/847/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 181a,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 2 decyzji Rady 2006/1016/WE⁽¹⁾, w przypadku krajów wymienionych w załączniku I i oznaczonych gwiazdką („*”), a także w przypadku innych krajów niewymienionych w załączniku I, Rada podejmuje decyzje o kwalifikowalności do finansowania przez Europejski Bank Inwestycyjny w ramach gwarancji wspólnotowej indywidualnie zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 181a ust. 2 Traktatu.
- (2) W załączniku I do decyzji 2006/1016/WE wśród krajów oznaczonych * wymieniono pięć krajów Azji Środkowej, a mianowicie Kazachstan, Kirgistan, Tadżykistan, Turkmenistan i Uzbekistan.
- (3) W strategii UE dotyczącej nowego partnerstwa z Azją Środkową, przyjętej przez Radę Europejską podczas spotkania w dniach 21 i 22 czerwca 2007 r., podkreślono, że EBI powinien pełnić istotną rolę w finansowaniu

projektów będących przedmiotem zainteresowania UE w Azji Środkowej.

- (4) Ponieważ warunki makroekonomiczne panujące w krajach Azji Środkowej, a w szczególności ich zewnętrzna sytuacja finansowa i spłacalność długu, uległy w ostatnich latach poprawie w wyniku szybkiego wzrostu gospodarczego i rozsądnej polityki makroekonomicznej, krajom tym należy umożliwić dostęp do finansowania EBI,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Kazachstan, Kirgistan, Tadżykistan, Turkmenistan i Uzbekistan kwalifikują się do finansowania EBI w ramach gwarancji wspólnotowej zgodnie z decyzją 2006/1016/WE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 listopada 2008 r.

W imieniu Rady

C. LAGARDE

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 414 z 30.12.2006, s. 95.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 16 lipca 2008 r.

w sprawie pomocy państwa C 14/07 (ex NN 15/07) udzielonej przez Włochy na rzecz NGP/SIMPE

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 3528)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/848/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ustęp 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag⁽¹⁾ zgodnie z przywołanymi artykułami i biorąc pod uwagę otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Dnia 14 lipca 2006 r. Włochy zgłosiły zamiar udzielenia pomocy na restrukturyzację przedsiębiorstwa NGP S.p.A („NGP”). Brakujące załączniki zostały przesłane pismem z dnia 28 lipca 2006 r. Komisja wcześniej otrzymała trzy skargi, według których pomoc, jaką Włochy zamierzały przyznać na rzecz NGP, miała mieć wpływ na wspólny rynek włókien syntetycznych.
- (2) Dnia 22 sierpnia 2006 r. Komisja wezwała do przedstawienia informacji uzupełniających, które Włochy przesłały pismem z dnia 14 grudnia 2006 r. Dnia 12 lutego 2007 r. Komisja wezwała do przedstawienia dodatkowych danych, które Włochy przesłały pismem z dnia 7 marca 2007 r. zarejestrowanym dnia 8 marca 2007 r.

- (3) Pismem z dnia 10 maja 2007 r. Komisja poinformowała Włochy o decyzji o wszczęciu postępowania na mocy art. 88 ust. 2 Traktatu w sprawie przedmiotowych środków pomocy.
- (4) Pismem z dnia 16 lipca 2007 r. Włochy przedstawiły swoje uwagi dotyczące ww. postępowania. Dnia 25 października 2007 r. Komisja wezwała do przedstawienia informacji uzupełniających, na co Włochy odpowiedziały pismem z dnia 23 listopada 2007 r. Dnia 13 grudnia 2007 r. odbyło się spotkanie przedstawicieli włoskich władz ze służbami Komisji. Pismem z dnia 8 lutego 2008 r. Komisja wezwała do przedstawienia dodatkowych wyjaśnień, na co Włochy odpowiedziały pismem z dnia 25 lutego 2008 r. Dnia 22 maja 2008 r. Włochy przesłały pocztą elektroniczną dodatkowe ostateczne uwagi.
- (5) Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia swoich uwag.
- (6) Komisja otrzymała odnośne uwagi od zainteresowanych stron. Przekazała je Włochom, dając możliwość skomentowania ich i otrzymała odnośne komentarze pismem z dnia 21 września 2007 r.

2. OPIS ŚRODKÓW POMOCY

2.1. Beneficjent

- (7) W zgłoszeniu podano, że beneficjentem pomocy jest NGP – przedsiębiorstwo, mające swoją siedzibę w miejscowości Acerra w regionie Kampania. NGP powstało w lutym 2003 r. w wyniku wydzielienia produkcji poliestrów (procesy polimeryzacji) z działalności przedsiębiorstwa Montefibre, producenta włókien poliestrowych, mającego siedzibę również w Acerra. Poliestry są półproduktem, stosowanym między innymi do produkcji włókien poliestrowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z 13.6.2007, s. 22.

⁽²⁾ Zob. przypis 1.

(8) Środki trwałe firmy NGP obejmowały dwa zakłady produkcyjne i jedną elektrociepłownię, kilka zakładów pomocniczych i ośrodek badawczy. W pierwszym zakładzie wytwarzano półprodukt – tereftalan dimetylu (DMT). DMT stanowił surowiec produkcyjny drugiego zakładu produkcyjnego – zakładu polimeryzacji, w której wytwarzano polimer w stanie płynnym do zasilania urządzeń produkcyjnych przedsiębiorstwa Montefibre, albo w stanie stałym w formie granulatu (chip) dla rynku zewnętrznego.

(9) Instalacja do polimeryzacji składała się z trzech linii produkcyjnych: CP1, CP2 i CP3. Ta ostatnia powstała w 2003 r. Włochy przyznały środki pomocy regionalnej w wysokości 13,7 mln EUR na inwestycje w linię polimeryzacji CP3. Pomoc została przyznana w ramach regionalnego programu pomocy zatwierdzonego przez Komisję ⁽³⁾.

2.2. Trudności finansowe przedsiębiorstwa NGP

(10) Od początku istnienia przedsiębiorstwo NGP napotykało na trudności z różnych powodów. W 2003 r. awaria systemu chłodzenia spowodowała konieczność wstrzymania produkcji. Chociaż zepsutą aparaturę zastąpiono urządzeniami tymczasowymi, instalacja produkcyjna nie odzyskała w pełni swojej funkcjonalności. Sytuację NGP pogorszyły znaczne obniżki cen związane z osłabieniem kursu wymiany dolara, co spowodowało, że producenci spoza strefy EUR stali się bardziej konkurencyjni.

(11) Ponadto koszty produkcji DMT składały się w większości z kosztów stałych, niezależnych od wyprodukowanych ilości. Zmniejszenie ilości sprzedawanego granulatu i polimeru płynnego doprowadziło do zmniejszenia produkcji tych produktów w instalacji DMT. To obniżenie poziomu produkcji spowodowało jednak tylko niewielką obniżkę łącznych kosztów produkcji ze względu na znaczny udział kosztów stałych, natomiast jednostkowe koszty produkcji na linii DMT znacznie wzrosły.

(12) NGP odnotowało straty w wysokości 29,68 mln EUR w 2003 r., ostatnim roku pełnej produkcji oraz straty w wysokości 17,87 mln EUR w 2004 r. W 2005 r. przedsiębiorstwo odnotowało jednak zyski w wysokości 5,27 mln EUR wynikające w dużej mierze z przychodów nadzwyczajnych.

2.3. Plan restrukturyzacji

(13) W styczniu 2004 r. zarząd przedsiębiorstwa podjął uchwałę o wstrzymaniu działalności produkcyjnej i przystąpieniu do realizacji projektu przekształcenia istniejących urządzeń przemysłowych. Celem była

zmiana surowca używanego do instalacji do polimeryzacji i zastąpienie DMT własnej produkcji innym surowcem, tj. oczyszczonym kwasem tereftalowym (PTA), aby uzyskać bardziej elastyczną strukturę kosztów. Oszacowano, że przejście na inny surowiec wymagało zainwestowania dodatkowych 22 mln EUR. Ze względu na niewystarczające możliwości finansowe, NGP nie było w stanie samo ukończyć inwestycji.

(14) W maju 2004 r. między różnymi organami władzami publicznej, przedsiębiorstwem Montefibre, NGP i innymi przedsiębiorstwami został podpisany protokół ustaleń, w którym strony zgodnie stwierdziły, że nie wolno zaprzepaścić już dokonanych inwestycji w linię CP3 i konieczne jest doprowadzenie ich do końca.

(15) W lipcu 2005 r. władze krajowe i regionalne, przedsiębiorstwo NGP, Montefibre i Edison (przedsiębiorstwo, mające swoją siedzibę również w Acerra) podpisały porozumienie programowe w sprawie zakładu NGP i innych przedsiębiorstw w strefie Acerra. Najważniejsze elementy tego porozumienia związane z NGP były następujące:

(16) Utworzenie nowego przedsiębiorstwa, SIMPE S.p.A., w lipcu 2005 r., z udziałem większościowym NGP i udziałem mniejszościowym Montefibre (19,1 % kapitału zakładowego) oraz krajowej agencji rozwoju Sviluppo Italia (9,8 % kapitału zakładowego). Przedsiębiorstwo SIMPE miało przejąć działalność w zakresie polimeryzacji od przedsiębiorstwa NGP (tj. nieruchomości i związane z nim pasywa) oraz część personelu. NGP miało kontynuować działalność tylko jako dostawca usług infrastrukturalnych ⁽⁴⁾;

(17) Zamknięcie instalacji produkcyjnej DMT i przeprowadzenie przez nowe przedsiębiorstwo SIMPE inwestycji przewidzianych dla linii CP3 w celu zastąpienia oryginalnego DMT własnej produkcji nowym surowcem, tj. oczyszczonym kwasem tereftalowym (PTA), który miał być kupowany od dostawców zewnętrznych ⁽⁵⁾;

(18) Udzielenie przez Włochy środków pomocy finansowej w łącznej wysokości 20,87 mln EUR w celu wsparcia inwestycji związanych z przejściem na nowy surowiec. Środki te opisano poniżej.

⁽³⁾ N 715/1999, Dz.U. C 278 z 30.9.2000, s. 26.

⁽⁴⁾ NGP miało zostać dostawcą usług technologicznych, środowiskowych i energetycznych oraz miało w dalszym ciągu prowadzić ośrodek badań.

⁽⁵⁾ Surowiec początkowo produkowany i stosowany przez NGP (tj. DMT) powodował wysokie koszty stałe, które w okresach zmniejszonego popytu powodowały wysokie koszty jednostkowe. Zdaniem Włoch, dzięki nowemu surowcowi, tj. PTA, uzyskuje się bardziej elastyczne koszty produkcji i szersze zastosowania w przemyśle.

2.4. Pomoc finansowa

- (19) Pierwszy środek polega na przyznaniu dotacji w wysokości 10,75 mln EUR, z czego 5 z budżetu regionu Kampania, a pozostała część wypłacona przez Ministerstwo Przemysłu. Środek został przyznany w dniu 18 maja 2006 r.
- (20) Drugi środek polega na pożyczce na preferencyjnych warunkach w wysokości 6,523 mln EUR udzielonej przez Ministerstwo Przemysłu, oprocentowanej wg obniżonej stopy, tj. 36 % stopy referencyjnej. Pożyczki udzielono dnia 18 maja 2006 r.
- (21) Trzeci środek polega na tymczasowym udziale Sviluppo Italia w kapitale ryzyka przedsiębiorstwa Simpe w wysokości 3,6 mln EUR (9,8 % kapitału zakładowego przedsiębiorstwa). Udział został wniesiony dnia 5 maja 2006 r. Pozostali dwaj akcjonariusze Simpe, tj. NGP i Montefibre, zostali zobowiązani do odkupu akcji od Sviluppo Italia w ciągu od trzech do pięciu lat i po cenie równej wartości nominalnej wraz z odsetkami rocznymi naliczonymi wg ustawowej stopy referencyjnej dla operacji średnio- i długoterminowych, podwyższonej o co najmniej 2 punkty procentowe.

- (22) Wszystkie te środki przyznano przedsiębiorstwu Simpe.

2.5. Nowe okoliczności

- (23) W lutym 2007 r. La Seda de Barcelona, przedsiębiorstwo hiszpańskie z sektora chemicznego działające na rynku międzynarodowym, nabyło akcje spółki Montefibre w SIMPE i zainwestowało w spółkę dodatkowy kapitał w wysokości 20,7 mln EUR, stając się w ten sposób akcjonariuszem większościowym, mającym 50,1 % akcji. Pozostałymi akcjonariuszami SIMPE są NGP, posiadające 43,6 % i Sviluppo Italia, posiadające 6,3 % kapitału akcyjnego.
- (24) Nabycie SIMPE przez La Seda de Barcelona pociągnęło za sobą również zmiany w pierwotnym planie restrukturyzacji. O ile na początku wg planu uzgodnionego w lipcu 2005 r. (zob. powyżej) SIMPE miało kontynuować ten sam rodzaj działalności co NGP, tj. zajmować się głównie produkcją polimerów do zastosowań w przemyśle tekstylnym, tak teraz projekt zakładał skupienie produkcji głównie na sektorze polimerów dla rynku PET (tereftalan polietylenu) – tworzywa, którego La Seda de Barcelona jest jednym z największych producentów w UE.

3. PRZESŁANKI WSZCZĘCIA FORMALNEGO POSTĘPOWANIA DOCHODZENIOWEGO

3.1. Pomoce na restrukturyzację

- (25) Włochy zgłosiły środki pomocy na podstawie wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa w celu

ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁽⁹⁾. W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania dochodzeniowego w myśl art. 88 ust. 2 Traktatu Komisja poinformowała, że żywi wątpliwości co do faktu, czy zostały spełnione warunki określone w ww. wytycznych.

- (26) Komisja wyraziła wątpliwości odnośnie do faktycznego beneficjenta środków pomocy i co do ich kwalifikowalności. Włochy zgłosiły, że beneficjentem pomocy jest NGP. Wszystkie trzy środki zostały jednak przyznane SIMPE, nowoutworzonemu przedsiębiorstwu, które jako takie nie może być beneficjentem pomocy na restrukturyzację (pkt 12 wytycznych dotyczących ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw). Komisja wyraziła więc wątpliwości co do faktu, czy NGP i SIMPE jako grupa mogą być beneficjentami pomocy. SIMPE zostało utworzone przez NGP w kontekście restrukturyzacji zakładów polimeryzacji, na co zostały przyznane przedmiotowe środki. Z drugiej jednak strony w rozumieniu wytycznych dotyczących ratowania i restrukturyzacji NGP nie było nowoutworzonym przedsiębiorstwem, a ponadto nie było przedsiębiorstwem zagrożonym, a więc nie kwalifikowało się do pomocy na restrukturyzację.

- (27) Nawet jednak gdyby NGP i SIMPE mogły zostać uznane za jedną grupę kwalifikującą się do pomocy, Komisja wyraziła wątpliwości co do faktu, czy spełnione byłyby pozostałe kryteria określone w wytycznych dotyczących ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw. W szczególności Włochy nie przedstawiły planów restrukturyzacji, które spełniałyby wszystkie kryteria, o których mowa w pkt 3.2.2 tych wytycznych, ani dla SIMPE ani dla NGP. Odnośnie do SIMPE, plan przedsiębiorstwa przedstawiony przez Włochy nie zawierał szczegółowego badania rynku ani analizy mocnych i słabych punktów cechujących przedsiębiorstwo. Komisja zauważyła natomiast, że SIMPE zostało w międzyczasie sprzedane innemu przedsiębiorstwu i na tym etapie nie była w stanie ocenić konsekwencji tej operacji. Odnośnie do NGP Włochy nie dostarczyły żadnego zestawienia kosztów realizacji środków restrukturyzacyjnych ani szczegółów ich finansowania. Dostępne informacje budziły wątpliwości Komisji co do faktu, czy warunki dotyczące przywrócenia rentowności zostały spełnione.

- (28) Włochy nie wskazały środków wyrównawczych ani dla SIMPE ani dla NGP, co powodowało wątpliwości Komisji odnośnie do przestrzegania warunku dotyczącego zapobiegania nieuchronnemu zakłóceniu konkurencji. Analogicznie Komisja nie dysponowała żadnymi informacjami co do łącznych kosztów restrukturyzacji i udziału beneficjenta, co jest konieczne do ustalenia, czy pomoc była ograniczona do niezbędnego minimum zgodnie z wytycznymi dotyczącymi ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2.

- (29) Wreszcie należy zauważyć, że Włochy początkowo zgłosiły jako pomoc wniesienie aportem kapitału przez Sviluppo Italia, ale później oświadczyły, że było to zgodne ze wspólnym rynkiem i nie stanowiło pomocy. Komisja żywiła jednak wątpliwości co do tego argumentu.

3.2. Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej

- (30) Komisja oceniła zgodność pomocy ze wspólnym rynkiem również na podstawie wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej⁽⁷⁾. SIMPE ma siedzibę w regionie kwalifikującym się do pomocy regionalnej w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu, gdzie maksymalny poziom pomocy wynosi 35 % EDN (ekwiwalentu dotacji netto) dla kwalifikowalnych inwestycji. Przedmiotowe środki były przeznaczone na pomoc SIMPE w realizacji projektów inwestycyjnych w linię CP3. Komisja nie posiadała jednak informacji, które umożliwiłyby jej ocenienie, czy koszty poniesione w związku z inwestycjami w linię CP3 mogłyby zostać uznane za kwalifikujące się do środków pomocy regionalnej na inwestycje i czy maksymalny poziom pomocy regionalnej, tj. 35 % byłby przestrzegany.

4. UWAGI WŁOCH

- (31) Odnośnie do środków pomocowych Włochy powtórzyły, że tymczasowy udział Sviluppo Italia w kapitale SIMPE nie stanowił pomocy państwa, ponieważ jest zgodny z zasadami dotyczącymi prywatnych inwestorów. Włochy oświadczyły, że pozostali dwaj akcjonariusze SIMPE (NGP i La Seda de Barcelona) są zobowiązani do odkupienia akcji Sviluppo Italia w ciągu 3–5 lat po cenie równej wartości nominalnej wraz z rocznymi odsetkami wg ustawowej stopy referencyjnej dla operacji średnio- i długoterminowych, podwyższonej o co najmniej 2 punkty procentowe. To zobowiązanie jest ponadto objęte zabezpieczeniem udzielonym przez NGP w postaci własnych nieruchomości. Zdaniem Włoch każdy podmiot prywatny dokonałby podobnej inwestycji z takimi gwarancjami zwrotu kapitału.
- (32) Włochy stwierdziły ponadto że pozostałe dwa środki zostały przyznane SIMPE na podstawie programu pomocy, ustanowionego na mocy włoskiej ustawy nr 181/89 zatwierdzonego przez Komisję (N 214/2003)⁽⁸⁾ oraz że zarówno koszty kwalifikowalne jak i intensywność pomocy spełniają warunki określone w tym programie, tj. maksymalna intensywność pomocy regionalnej wynosi 35 % (EDN). Włochy argumentują również, że choć pomoc została zgłoszona jako pomoc na restrukturyzację NGP, można ją uznać za pomoc regionalną dla SIMPE w ramach tego programu.

Nowy plan restrukturyzacji

- (33) Włochy stwierdziły, że jeśli Komisja nie zgodziłaby się z faktem, że pomoc objęta jest zakresem programu N 214/2003, to alternatywnie powinna uznać ją za zgodną ze wspólnym rynkiem pomoc na restrukturyzację.
- (34) Włochy utrzymują, że beneficjentem pomocy jest NGP, które można uznać za przedsiębiorstwo zagrożone.
- (35) Włochy przedstawiły również zmodyfikowany plan restrukturyzacji zarówno dla NGP, jak i dla SIMPE, uwzględniający nową strategię La Seda de Barcelona.
- (36) Jak wyjaśniono powyżej, plan ten zakłada, że SIMPE będzie produkować głównie poliestr na linii CP3 na rynek PET. Włochy przedstawiły badanie rynku, z którego wynika, że rynek tworzywa do produkcji opakowań ciągle się rozwija, a popyt wzrasta o 7 % rocznie⁽⁹⁾. Ponadto SIMPE w dalszym ciągu będzie produkować poliestr na liniach CP1 i CP2 i dostarczać do przedsiębiorstwa Fidion, do którego Montefibre przeniosło swoją produkcję włókien poliestrowych.
- (37) NGP w dalszym ciągu pozostanie dostawcą usług infrastrukturalnych i innych usług, np. badania, laboratorium i utylizacja ścieków dla przedsiębiorstw przemysłowych w Acerra, zrezygnuje natomiast z wszelkiej działalności wytwórczej. Przedsiębiorstwo ma zachować 54 z 270 swoich pracowników, a 76 osób zostanie przeniesionych do SIMPE.
- (38) Nowy plan restrukturyzacji przewiduje inwestycje na poziomie 8,5 mln EUR ze strony NGP na modernizację usług infrastrukturalnych. Natomiast SIMPE ze swojej strony dokona inwestycji na kwotę 40,4 mln EUR, z czego 22 mln zostanie wydane na przejście na stosowanie nowego surowca (PTA) na linii CP3, jak przewidywał plan pierwotny, a pozostała kwota na opracowanie nowego procesu postpolimeryzacji, koniecznego do uzupełnienia cyklu produkcji PET i dostosowania linii CP1 i CP2 do wykorzystania również PTA.
- (39) Włochy dostarczyły tabelę ze szczegółowym zestawieniem kosztów restrukturyzacji i źródeł finansowania zarówno dla NGP jak i dla SIMPE. Z tabeli tej wynika, że łączne koszty restrukturyzacji wynoszą 103,5 mln EUR.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 74 z 10.3.1998, s. 9.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 284 z 27.11.2003, s. 2.

⁽⁹⁾ Dane z 2004 r.

- (40) Nowy plan zakładał kilka wersji – optymistyczną, umiarkowaną i pesymistyczną – dla NGP i dla SIMPE. NGP stanie się rentowne – również wg wersji pesymistycznej – już w 2009 r. W przypadku SIMPE według wersji pesymistycznej wyniki będą dodatnie dopiero w 2011 r., wg wersji umiarkowanej w 2010 r., a wg optymistycznej już w 2009 r.

5. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (41) NGP podtrzymuje uwagi przedstawione przez Włochy. Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques (CIRFS, Międzynarodowy Komitet Jedwabiu Sztucznego i Włókien Syntetycznych), jedna ze stron skarżących, reprezentująca przemysł włókien syntetycznych, zauważa, że jeżeli pomoc dotyczy głównie rynku PET, to nie ma znaczenia dla sektora produkcji włókien syntetycznych.

6. OCENA

6.1. Pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE

- (42) W rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem wspólnotowym kryterium dotyczące pomocy, która wpływa na wymianę handlową, ma zastosowanie, gdy przedsiębiorstwo, będące beneficjentem, prowadzi działalność gospodarczą, która obejmuje wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (43) Dotacje i pożyczka zostały udzielone SIMPE przez Ministerstwo Przemysłu i region Kampania, dwa organa władzy publicznej. Środki zostały więc przyznane przy użyciu zasobów państwowych i można je przypisać państwu. Dotacja powoduje korzyść dla przedsiębiorstwa, podobnie jak pożyczka, która udzielana jest wg oprocentowania niższego od stopy referencyjnej dla przedsiębiorstw niezagrożonych, jakiej żaden inwestor rynkowy nie otrzymałby na takich warunkach.
- (44) W odniesieniu do kapitału wniesionego aportem do SIMPE przez Sviluppo Italia, Włochy w pierwszym momencie zgłosiły środek jako pomoc państwa, ale następnie oświadczyły, że nie jest to pomoc, ponieważ jest to zgodne z zasadą inwestora rynkowego i nie przynosi przedsiębiorstwu żadnych korzyści.
- (45) Przeciwnie do tego, co twierdzą władze włoskie, Komisja uważa jednak, że tymczasowe wniesienie kapitału do

SIMPE przez Sviluppo Italia stanowi pomoc w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu. Sviluppo Italia jest agencją publiczną i dlatego wniesienie przez nią kapitału można uznać za wykorzystanie zasobów państwowych, więc stanowi to pomoc państwa, chyba że możliwe jest udowodnienie, że Sviluppo Italia działała jako inwestor prywatny, działający w warunkach gospodarki rynkowej.

- (46) W tym zakresie Komisja zauważa, że udział Sviluppo Italia w kapitale SIMPE stanowił część planu restrukturyzacji NGP. Zważywszy, że NGP było przedsiębiorstwem zagrożonym, a SIMPE zostało utworzone tylko w celu restrukturyzacji NGP, można uznać, że Sviluppo Italia postanowiło nabyć udziały w zagrożonym przedsiębiorstwie. Ponadto wniesienie kapitału aportem przez Sviluppo Italia połączone było, jako część tej samej operacji, z innymi dwoma środkami stanowiącymi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu, tj. bezpośrednią dotacją z zasobów regionu Kampania i Ministerstwa Przemysłu oraz pożyczką na preferencyjnych warunkach udzieloną przez Ministerstwo Przemysłu.
- (47) W swoich wcześniejszych decyzjach ⁽¹⁰⁾ Komisja uznała, że zasada inwestora prywatnego jest przestrzegana w przypadku gdy kapitał publiczny wnoszony jest aportem do przedsiębiorstwa niezagrożonego. Warunki zasady inwestora prywatnego mogą być spełnione również wówczas, gdy przedsiębiorstwo jest zagrożone: niemniej w takim przypadku wniesienie kapitału aportem przez państwo musi odbyć się na takich samych warunkach, jakie inwestor prywatny przedstawiłby przedsiębiorstwu o tak wysokim stopniu zagrożenia, tj. wg stopy oprocentowania dużo wyższej niż stopa, jaka miałaby zastosowanie do przedsiębiorstw niezagrożonych i przy jasnej perspektywie przywrócenia rentowności.
- (48) Władze włoskie nie wykazały, że inwestor prywatny byłby skłonny do nabycia udziałów na tych samych warunkach. W rezultacie nie zostało wykazane, że zwrot kapitału na warunkach ustalonych przez Sviluppo Italia (tj. co najmniej o 2 punkty procentowe więcej względem stopy odniesienia) byłby wystarczający, by wzbudzić zainteresowanie prywatnego inwestora, zważywszy że NGP zaprzestało prowadzenia działalności i nie było żadnej pewności (poza faktem, że inwestycja była wspierana przez pomoc państwa) co do przywrócenia rentowności. W związku z tym należy również zauważyć, że La Seda de Barcelona nabyła udziały w SIMPE dopiero po dziewięciu miesiącach od interwencji Sviluppo Italia i po tym, jak zostały udzielone inne formy pomocy.
- (49) Wobec powyższego Komisja stwierdza, że wniesienie kapitału aportem przez Sviluppo Italia oznaczało przyznanie przewagi przedsiębiorstwu.

⁽¹⁰⁾ N 132/1999 *Parco Navi*, N 191/1998 *Pomella*, N 652/1999 *Granarolo*.

- (50) NGP i jego następca SIMPE są producentami poliestrów. Ponieważ produkt ten przedmiotem szerokiego obrotu w całej Unii Europejskiej, środek pomocy grozi zakłóceniem konkurencji i może wpłynąć na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Komisja stwierdza więc, że dotacja, pożyczka i wniesienie kapitału aportem przez Sviluppo Italia stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE i że w związku z tym należy ocenić ich zgodność ze wspólnym rynkiem.

6.2. Podstawa prawna

- (51) W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania dochodzeniowego Komisja wyraziła wątpliwości co do zgodności pomocy ze wspólnotowymi wytycznymi dotyczącymi pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw i z wytycznymi w sprawie krajowej pomocy regionalnej.
- (52) Na podstawie uwag przedstawionych przez Włochy Komisja zauważa jednak, że wszystkie elementy, dotyczące planu restrukturyzacji zdają się istnieć w przedmiotowym przypadku. W czasie, gdy pomoce zostały przyznane, NGP było przedsiębiorstwem zagrożonym. Środki pomocy przyznano w celu przywrócenia rentowności przedsiębiorstwa na podstawie planu restrukturyzacji, który władze włoskie zobowiązały się zrealizować (zob. warunki porozumienia programowego, pkt 15 powyżej). Ponadto choć zdaniem władz włoskich pomoc została przyznana dla SIMPE (a nie dla NGP), SIMPE zostało utworzone tylko w celu restrukturyzacji NGP, a więc stanowi część planu restrukturyzacji. Wreszcie zarówno NGP jak i SIMPE są beneficjentami pomocy.
- (53) Komisja zauważa również, że ze względu na potencjalny skutek zakłócenia konkurencji charakterystyczny dla pomocy na restrukturyzację zagrożonych przedsiębiorstw, wspólnotowe wytyczne dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw zawierają specjalne kryteria, mające na celu zagwarantowanie, że przyznanie pomocy ograniczone jest do niezbędnego minimum w celu przywrócenia przedsiębiorstwu rentowności, ograniczając do minimum zakłócenie konkurencji przez zobowiązanie beneficjenta do zastosowania środków wyrównawczych. Kryteria te mogłyby być natomiast pominięte, jeśli środki byłyby oceniane według wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej, które tak czy owak nie mogą mieć zastosowania do przedsiębiorstw zagrożonych⁽¹¹⁾.
- (54) Z powyższych powodów Komisja podsumowuje, że zgodność pomocy ze wspólnym rynkiem musi być oceniona według wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (zwanych dalej „wytycznymi”).

6.3. Kwalifikowalność przedsiębiorstwa do pomocy

- (55) Zgodnie z pkt 2.1 wytycznych Komisja uważa przedsiębiorstwo za zagrożone, jeżeli ani przy pomocy środków własnych, ani środków, które mogłoby uzyskać od właścicieli/akcjonariuszy lub wierzycieli, nie jest ono w stanie powstrzymać strat, które bez zewnętrznej interwencji władz publicznych prawie na pewno doprowadzą to przedsiębiorstwo do zniknięcia z rynku w perspektywie krótko- lub średnioterminowej. Typowymi symptomami zagrożenia przedsiębiorstwa są: rosnące straty, malejący obrót, zwiększanie się zapasów, nadmierne moce produkcyjne, zmniejszający się przepływ środków finansowych, rosnące zadłużenie, rosnące kwoty odsetek, a także zmniejszająca się lub zerowa wartość aktywów netto. W niektórych poważnych przypadkach przedsiębiorstwo może już znajdować się w sytuacji niewypłacalności lub być przedmiotem zbiorowego postępowania upadłościowego.
- (56) Nowoutworzone przedsiębiorstwo nie kwalifikuje się do pomocy na ratowanie lub restrukturyzację nawet wtedy, gdy jego pierwotna sytuacja finansowa jest niepewna. Przedsiębiorstwo zasadniczo uznaje się za nowoutworzone w okresie pierwszych 3 lat po rozpoczęciu działalności w danej dziedzinie.
- (57) Z drugiej strony pkt 13 wytycznych stanowi, że „w przypadku gdy zagrożone przedsiębiorstwo tworzy podmiot zależny, podmiot ten będzie, wraz z kontrolującym go zagrożonym przedsiębiorstwem, uważany za grupę i może otrzymać pomoc zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszym punkcie”.
- (58) W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania dochodzeniowego Komisja wyraziła wątpliwości co do faktu, czy NGP mogło być beneficjentem pomocy, ponieważ środki pomocy zostały przyznane SIMPE. Ponadto SIMPE jako nowoutworzone przedsiębiorstwo nie kwalifikowało się do pomocy na restrukturyzację w myśl powyżej cytowanego pkt 2.1. Komisja przeanalizowała jednak, czy te dwa przedsiębiorstwa łącznie nie mogły być uznane za grupę, a przez to za podmioty kwalifikujące się do pomocy.
- (59) SIMPE utworzono z NGP w kontekście restrukturyzacji zakładów polimeryzacji, na którą zostały przyznane przedmiotowe środki, a więc jest to przedsiębiorstwo zależne od NGP. Z drugiej strony NGP powstało w lutym 2003 r., a rozpoczęło działalność w marcu 2003 r., tj. na ponad trzy lata wcześniej niż została przyznana pomoc w maju 2006 r. Nie jest to więc przedsiębiorstwo nowoutworzone w myśl wspólnotowych wytycznych. Ponadto NGP wykazuje cechy charakterystyczne dla przedsiębiorstw zagrożonych: odnotowało straty w wysokości 29,68 mln EUR w 2003 r., ostatnim roku pełnej produkcji oraz straty w wysokości 17,87 mln EUR w 2004 r. W 2005 r. przedsiębiorstwo odnotowało jednak zysk w wysokości 5,27 mln EUR, wynikający w dużej mierze z przychodów nadzwyczajnych.

⁽¹¹⁾ Zob. pkt 4.4 wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej (zob. przyp. 7 powyżej).

- (60) NGP było ponadto akcjonariuszem większościowym SIMPE w momencie przyznania pomocy. Komisja podsumowuje więc, że NGP i SIMPE można uznać za grupę kwalifikującą się do pomocy w myśl wspólnotowych wytycznych.

6.4. Przywrócenie rentowności

- (61) Przyznanie pomocy zależy od zrealizowania planu restrukturyzacji, który powinien być realizowany jak najkrócej. Plan musi umożliwić przywrócenie długoterminowej rentowności przedsiębiorstwa w rozsądnych ramach czasowych i na podstawie realistycznych założeń co do przyszłych warunków działania. Plan restrukturyzacji musi zawierać między innymi badanie rynku, a poprawa rentowności musi być przede wszystkim wynikiem wewnętrznych środków w nim przewidzianych (pkt 35 wytycznych).
- (62) Komisja uważa, że zmieniony plan restrukturyzacji, który odzwierciedla zmiany narzucone przez La Seda de Barcelona, spełnia wymogi wytycznych. Włochy przedstawiły badanie rynku, które wykazuje, że rynek polimerów do produkcji PET intensywnie się rozwija. Restrukturyzacja przewiduje zastosowanie odpowiednich wewnętrznych środków naprawczych w celu zaradzenia problemom, jakie występowały w przeszłości (przejście na nowy surowiec), połączonych ze znacznymi nowymi inwestycjami dokonanymi przez nowego właściciela, La Seda de Barcelona, co umożliwi SIMPE działalność na rynku polimerów na rynek PET, kontynuując dostawy do przedsiębiorstwa Fidion polimeru w stanie płynnym do zastosowań w przemyśle włókienniczym. Ponadto Włochy przedstawiły przewidywania optymistyczne, pesymistyczne i umiarkowane w zależności od zmian produkowanych ilości, które świadczą o tym, że przywrócenie rentowności przedsiębiorstwa NGP i SIMPE przewidziane jest w rozsądnych ramach czasowych. W związku z powyższym Komisja uważa, że warunki w zakresie przywrócenia rentowności są spełnione.

6.5. Ograniczenie pomocy do minimum: udział faktyczny, pozbawiony elementów pomocy

- (63) Kwota pomocy musi być ograniczona do ścisłego minimum koniecznych kosztów restrukturyzacji, w zależności od wolnych zasobów finansowych przedsiębiorstwa i jego akcjonariuszy. Ponadto beneficjenci muszą mieć znaczący wkład w planie restrukturyzacji, pochodzący zarówno z ich środków własnych, jak i z zewnętrznych źródeł finansowania uzyskanych na warunkach rynkowych. W przypadku dużych przedsiębiorstw Komisja z reguły uznaje za odpowiedni wkład w wysokości co najmniej 50 %.
- (64) Z informacji dostarczonych przez Włochy wynika, że około 80 % kosztów restrukturyzacji jest finansowanych ze środków własnych grupy: w ten sposób spełnione są warunki, o których mowa w pkt 44 wytycznych.

6.6. Zapobieganie nieuchronnemu zakłóceniu konkurencji spowodowanemu udzieleniem pomocy

- (65) Aby zapewnić minimalizację negatywnych skutków dla warunków wymiany handlowej, tak, aby pozytywne efekty przeważały nad negatywnymi, należy wprowadzić środki wyrównawcze. W przeciwnym razie pomoc będzie uznawana za „sprzeczną z interesem wspólnym”, a tym samym za niezgodną ze wspólnym rynkiem (pkt 38 wytycznych).
- (66) Włochy proponują następujące środki wyrównawcze:
- SIMPE ograniczy roczną produkcję poliestrów na rynek PET do 110 tys. ton od dnia przyjęcia przez Komisję decyzji zatwierdzającej pomoc do dnia 31 grudnia 2012 r.,
 - Włochy będą przekazywały Komisji informacje o rocznych ilościach poliestrów wyprodukowanych i sprzedanych przez SIMPE od końca lutego następnego roku do dnia 31 grudnia 2012 r.,
 - Włochy zobowiązują się ponadto nie przyznawać żadnego rodzaju pomocy państwa przedsiębiorstwom SIMPE i NPG ani jakiegokolwiek innemu przedsiębiorstwu lub działalności uruchomionych przez tą grupę, kontrolowanych przez nią lub należących do niej od dnia przyjęcia przez Komisję decyzji zatwierdzającej pomoc do dnia 31 grudnia 2012 r.

- (67) Włochy wyjaśniły, że plan restrukturyzacji przewiduje, że NGP (lub następca SIMPE) całkowicie rezygnuje z udziału w rynku poliestrów w formie granulatu do zastosowań w przemyśle włókienniczym oraz z polimerów specjalnych, pozostawiając w ten sposób wolne 20 % udziałów w tym rynku. Ze swojej strony SIMPE spodziewa się osiągnąć 4 % udział w unijnym rynku PET.
- (68) Punkt 40 wytycznych stanowi, że „Środki muszą być proporcjonalne do zakłócających skutków pomocy oraz w szczególności do [...] względnego znaczenia przedsiębiorstwa na rynku lub rynkach. Powinny zostać wprowadzone w szczególności na rynku (rynkach), na których przedsiębiorstwo będzie miało znaczącą pozycję po restrukturyzacji”.

(69) W związku z powyższym Komisja zauważa, że głównym rynkiem dla SIMPE jest rynek poliestru przeznaczonego na rynek PET. Ponadto La Seda de Barcelona, które jest większościowym udziałowcem w SIMPE, jest jednym z największych europejskich producentów poliestrów przeznaczonych na rynek PET. Charakter pomocy powoduje więc znaczące zakłócenie konkurencji na tym rynku. Z tego powodu maksymalny poziom produkcji 110 tys. ton stanowi znaczące ograniczenie obecności na rynku w porównaniu z faktycznymi zdolnościami produkcyjnymi SIMPE w zakresie poliestru na rynek PET, które wynoszą 160 tys. ton rocznie. Równie znaczący, zważywszy na znaczny rozwój rynku PET jest fakt, że takie ograniczenie produkcji ma obowiązywać do 2012 r. Z badania rynku przedstawionego przez Włochy wynika, że popyt na ten produkt wzrósł w 2004 r. o 6,9 % i że przewiduje się utrzymanie tej tendencji w kolejnych latach.

(70) Odnośnie do produkcji poliestrów w stanie płynnym, która będzie kontynuowana na liniach CP1 i CP2, zauważa się, że wytwarzane ilości tego produktu już zostały znacznie ograniczone w ramach restrukturyzacji ze 105 tys. ton rocznie do 60 tys. ton rocznie i że produkcja ta jest przeznaczona wyłącznie na dostawy do Fidion (dawniej Montefibre). Dodatkowe zmniejszenie zdolności produkcyjnych dla tego sektora byłoby nierealistyczne i mogłoby zagrozić rentowności przedsiębiorstwa.

(71) Komisja zauważa wreszcie, że Włochy zobowiązały się do nieprzyznawania jakiegokolwiek pomocy państwa przedsiębiorstwom SIMPE i NPG i jakimkolwiek przedsiębiorstwom lub działalności uruchomionych przez tą grupę, kontrolowanych przez nią lub należących do niej od dnia przyjęcia przez Komisję decyzji zatwierdzającej pomoc do dnia 31 grudnia 2012 r., aby uniknąć sytuacji, w której ewentualne zakłócenie rynku wynikające z niniejszej pomocy zwiększy się z powodu przyznania pomocy w przyszłości.

(72) W świetle powyższego Komisja uznaje, że środki wyrównawcze zaproponowane przez Włochy są wystarczające, by złagodzić negatywne skutki pomocy.

(73) Komisja podsumowuje, że pomoc państwa zgłoszona na rzecz NGP i SIMPE w celu realizacji planu restruktury-

zacji, o którym mowa powyżej, może być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Środki pomocy państwa w wysokości 20,87 mln EUR, które zostały przyznane przez Włochy na rzecz planu restrukturyzacji przedsiębiorstwa NGP/SIMPE są zgodne ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, o ile zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 2.

Artykuł 2

Włochy zobowiązują się do spełnienia następujących warunków:

- a) SIMPE ograniczy roczną produkcję poliestrów na rynek PET do 110 tys. ton od dnia przyjęcia przez Komisję decyzji zatwierdzającej pomoc do dnia 31 grudnia 2012 r.;
- b) Włochy będą przekazywały Komisji informacje o rocznych ilościach poliestrów wyprodukowanych i sprzedanych przez SIMPE od końca lutego następnego roku do dnia 31 grudnia 2012 r.;
- c) Włochy zobowiązują się do nieprzyznawania pomocy państwa jakiegokolwiek rodzaju przedsiębiorstwom SIMPE i NPG ani jakimkolwiek przedsiębiorstwom lub działalności uruchomionych przez tą grupę, kontrolowanych przez nią lub należących do niej od dnia przyjęcia przez Komisję decyzji zatwierdzającej pomoc do dnia 31 grudnia 2012 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Neelie KROES

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 6 listopada 2008 r.

w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty na 2009 r. przeznaczanego na działania OIE
w dziedzinie identyfikacji i identyfikowalności zwierząt

(2008/849/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy decyzji 90/424/EWG Wspólnota może podejmować środki techniczne i naukowe potrzebne do opracowania prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie weterynarii, a także do rozwoju kształcenia i szkolenia w dziedzinie weterynarii, lub pomagać państwom członkowskim albo organizacjom międzynarodowym w ich podejmowaniu.
- (2) Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt (OIE) jest organizacją międzyrządową działającą na rzecz poprawy zdrowia zwierząt na całym świecie i odpowiedzialną za ustalanie norm w międzynarodowym handlu zwierzętami i produktami zwierzęcymi. Obecnie OIE opracowuje wytyczne dotyczące identyfikacji i identyfikowalności zwierząt. Po przyjęciu wytyczne te staną się międzynarodową normą referencyjną zgodnie z Porozumieniem WTO w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych (SPS). Będą one podstawą wszelkiego ustawodawstwa w tej dziedzinie wdrażanego przez kraje członkowskie OIE, w tym państwa członkowskie UE. Dlatego będą one miały istotny bezpośredni wpływ na rozwój wspólnotowego prawodawstwa w dziedzinie weterynarii. Zważywszy na znaczenie handlu zwierzętami i produktami zwierzęcymi, ważne jest dla UE, aby przyszłe normy OIE były jak najbardziej zgodne z obecnym i przyszłym prawodawstwem wspólnotowym.
- (3) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie nowej strategii UE w zakresie zdrowia zwierząt (2007–2013) opisuje identyfikowalność jako jeden z głównych filarów nowej strategii w zakresie zdrowia zwierząt. W związku z tym należy aktywnie promować między wspólnotowe na szczeblu międzynarodowym.
- (4) OIE planuje zorganizowanie konferencji na temat identyfikacji i identyfikowalności zwierząt, mającej na celu wspieranie wdrażania na świecie międzynarodowych norm dotyczących identyfikacji i identyfikowalności zwierząt. Konferencja będzie miała znaczący wpływ na

dalszy rozwój międzynarodowych norm dotyczących identyfikacji i identyfikowalności zwierząt. Stąd właściwe jest przekazanie przez Wspólnotę wkładu finansowego na konferencję OIE.

- (5) OIE posiada w tym obszarze faktyczny monopol, o którym mowa w art. 168 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽²⁾; nie jest zatem wymagane zaproszenie do składania wniosków.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Zatwierdza się wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na sfinansowanie konferencji OIE na temat identyfikacji i identyfikowalności zwierząt, która zostanie zorganizowana przez OIE w 2009 r., w wysokości 150 000 EUR, przy współfinansowaniu Wspólnoty nieprzekraczającym 33 % łącznych kwalifikowanych kosztów.

Artykuł 2

Wkład finansowy, o którym mowa w art. 1, finansowany jest z pozycji 17 04 02 01 budżetu Wspólnot Europejskich na 2009 r.

Umowa w sprawie przyznania dotacji, dotycząca wkładów finansowych, o których mowa w art. 1, zostanie zawarta z OIE bez zaproszenia do składania wniosków, gdyż OIE jest międzyrządową organizacją działającą na rzecz poprawy zdrowia zwierząt na całym świecie, posiadającą faktyczny monopol w tej dziedzinie.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

ZALECENIA

KOMISJA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 15 października 2008 r.

w sprawie notyfikacji, terminów i konsultacji przewidzianych w art. 7 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej

*(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 5925)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2008/850/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na podstawie ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej krajowe organy regulacyjne mają obowiązek przyczyniać się do rozwoju rynku wewnętrznego poprzez opartą na zasadach przejrzystości wzajemną współpracę oraz współpracę z Komisją celem zapewnienia rozwoju spójnych praktyk regulacyjnych oraz jednolitego stosowania dyrektyw tworzących te ramy.

(2) W celu zapewnienia, że decyzje podejmowane na poziomie krajowym nie mają negatywnego wpływu na jednolity rynek ani na cele określone w ramach regulacyjnych, krajowe organy regulacyjne muszą powiadomić Komisję oraz inne organy regulacyjne o projekcie środków przewidzianych w art. 7 ust. 3 dyrektywy 2002/21/WE.

(3) Dodatkowym wymogiem jest konieczność uzyskania przez krajowe organy regulacyjne zezwolenia Komisji na nałożenie obowiązków objętych zakresem przepisów art. 8 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń⁽²⁾, co stanowi odrębną procedurę.

(4) Na wniosek krajowych organów regulacyjnych Komisja zapewni im możliwość omówienia wszelkich projektów środków przed oficjalną notyfikacją takich środków zgodnie z art. 7 dyrektywy 2002/21/WE i art. 8 ust. 3 dyrektywy 2002/19/WE. Jeśli zgodnie z art. 7 ust. 4 dyrektywy 2002/21/WE Komisja przekazała krajowemu organowi regulacyjnemu informację, że w jej opinii projekt środka stanowiłby przeszkodę w funkcjonowaniu jednolitego rynku, lub w przypadku gdy ma poważne wątpliwości dotyczące zgodności takiego środka z prawem wspólnotowym, dany krajowy organ regulacyjny powinien mieć w odpowiednim czasie możliwość wypowiedzenia się na temat kwestii zgłoszonych przez Komisję.

(5) Dyrektywa 2002/21/WE ustanawia pewne wiążące terminy na rozważenie notyfikacji zgodnie z art. 7.

(6) W celu zapewnienia skuteczności współpracy i mechanizmu konsultacji ustanowionego w art. 7 dyrektywy 2002/21/WE, a także zagwarantowania pewności prawnej, w zaleceniu Komisji 2003/561/WE z dnia

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 7.

23 lipca 2003 r. w sprawie notyfikacji, terminów i konsultacji przewidzianych w art. 7 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej⁽¹⁾ określono wyraźne zasady dotyczące głównych aspektów proceduralnych notyfikacji przekazywanych zgodnie z art. 7. Zalecenie 2003/561/WE należy zastąpić niniejszym zaleceniem w celu dalszego uproszczenia i usprawnienia procedury notyfikacyjnej.

- (7) Aby zapewnić krajowym organom regulacyjnym dalsze wskazówki dotyczące treści projektu środków oraz zwiększyć pewność prawną w zakresie kompletności notyfikacji, należy określić minimalny zakres informacji, jakie powinien zawierać projekt środka celem zapewnienia jego odpowiedniej oceny.
- (8) Z jednej strony uwzględniono potrzebę zapewnienia skutecznej oceny, a z drugiej – uproszczenia procedur administracyjnych w możliwie dużym stopniu. W tym kontekście mechanizm notyfikacji nie powinien wiązać się z żadnym zbędnym obciążeniem administracyjnym dla krajowych organów regulacyjnych. Równie korzystne byłoby wyjaśnienie ustaleń proceduralnych w kontekście art. 8 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2002/19/WE.
- (9) Aby uprościć i przyspieszyć proces analizy notyfikowanego projektu środka, krajowe organy administracyjne powinny stosować standardowe formaty notyfikacji.
- (10) W celu poprawy skuteczności mechanizmu notyfikacji, zwiększenia pewności prawnej dla krajowych organów regulacyjnych oraz uczestników rynku, a także zapewnienia terminowego wdrożenia środków regulacyjnych, wskazane jest, aby notyfikacja krajowego organu regulacyjnego zawierająca analizę rynku zawierała także proponowane środki naprawcze zmierzające do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku. Jeśli projekt środka odnosi się do rynku, który uznano za konkurencyjny i w odniesieniu do którego stosowane są już środki naprawcze, notyfikacja powinna także zawierać wnioski w sprawie uchylenia takich obowiązków.
- (11) Ogólnie, w przypadku niektórych kategorii projektów środków należy użyć skróconego formularza notyfikacyjnego celem zmniejszenia obciążenia administracyjnego krajowych organów regulacyjnych i Komisji. Jednakże notyfikacja tych kategorii w procedurze notyfikacji standardowej pozostaje możliwa.
- (12) Jeśli krajowy organ regulacyjny zamierza uchylić obowiązki regulacyjne w odniesieniu do rynków, których nie obejmuje zalecenie Komisji 2007/879/WE z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie właściwych rynków

produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante* zgodnie z dyrektywą 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej⁽²⁾, taki projekt środka powinien być notyfikowany zgodnie z art. 7 dyrektywy 2002/21/WE za pomocą skróconego formularza notyfikacyjnego.

- (13) W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny podczas przeglądu rynku, który w trakcie poprzedniego przeglądu został uznany za efektywnie konkurencyjny, stwierdzi, że rynek ten nadal jest efektywnie konkurencyjny, notyfikację należy przekazać w postaci skróconego formularza notyfikacyjnego.
- (14) Krajowe organy regulacyjne często dokonują zmiany szczegółów technicznych zastosowanych środków naprawczych celem uwzględnienia zmian wskaźników gospodarczych (np. sprzętu, pracy, inflacji, kosztu kapitału, opłat za wynajem nieruchomości itp.) lub aktualizacji prognoz i założeń. Zmiany lub aktualizacje szczegółów, które nie zmieniają charakteru lub ogólnego zakresu środków naprawczych (np. rozszerzenie obowiązków sprawozdawczych, szczegółowe informacje dotyczące wymaganego zakresu ubezpieczenia, kwoty kar lub terminy realizacji), powinny być zgłaszane w postaci skróconego formularza notyfikacyjnego. Standardowej procedurze notyfikacyjnej powinny podlegać jedynie istotne zmiany charakteru lub zakresu środków naprawczych, które mają znaczący wpływ na rynek (na przykład poziom cen, zmiany metodyki stosowanej przy obliczaniu kosztów lub cen, określenie ścieżek dojścia stawek MTR (tzw. *glide path*)).
- (15) Krajowe organy regulacyjne mogą w odniesieniu do niektórych rynków (w szczególności rynków zakańczania połączeń głosowych) dojść do takich samych wniosków, jak w przypadku poprzedniego przeglądu i wyrazić chęć zastosowania środków naprawczych wobec kolejnych operatorów (tj. nowych podmiotów) o podobnej bazie klientów lub łącznych obrotach zbliżonych do operatorów objętych poprzednim przeglądem, które nie odbiegają istotnie od notyfikowanego wcześniej projektu środków. W przypadku takiego projektu środków należy użyć skróconego formularza notyfikacyjnego.
- (16) W przypadku projektu środka przekazywanego za pomocą skróconego formularza notyfikacyjnego, Komisja nie będzie zasadniczo zgłaszać uwag zgodnie z art. 7 ust. 3 dyrektywy 2002/21/WE wobec krajowego organu regulacyjnego.
- (17) W celu zwiększenia przejrzystości notyfikowanego projektu środka oraz ułatwienia wymiany informacji o takich środkach pomiędzy krajowymi urzędami regulacyjnymi, zarówno standardowy, jak i skrócony formularz notyfikacyjny powinny zawierać streszczony opis głównych elementów notyfikowanego projektu środka.

⁽¹⁾ Dz.U. L 190 z 30.7.2003, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2007, s. 65.

- (18) Europejski Organ Nadzoru Sieci i Usług Łączności Elektronicznej powołany na mocy decyzji Komisji 2002/627/WE z dnia 29 lipca 2002 r.⁽¹⁾ odnotował konieczność wprowadzenia takich ustaleń.
- (19) Aby zrealizować cele ustanowione w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE, w szczególności dotyczące konieczności zapewnienia spójnych praktyk regulacyjnych oraz jednolitego stosowania wspomnianej dyrektywy, istotne jest zachowanie pełnej zgodności z mechanizmem notyfikacji określonym w art. 7.
- (20) Komitet ds. Łączności przekazał opinię zgodnie z art. 22 ust. 2 dyrektywy 2002/21/WE,

NINIEJSZYM ZALECA:

- 1) Terminy zdefiniowane w dyrektywie 2002/21/WE oraz dyrektywach szczegółowych mają takie samo znaczenie, gdy używane są w niniejszym zaleceniu. Ponadto:
- a) „zalecenie w sprawie właściwych rynków” oznacza zalecenie 2007/879/WE oraz wszelkie kolejne zalecenia w sprawie właściwych rynków;
- b) „notyfikacja” oznacza notyfikację dotyczącą projektu środka przekazaną Komisji przez krajowy organ regulacyjny zgodnie z art. 7 ust. 3 dyrektywy 2002/21/WE lub wniosek zgodnie z art. 8 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2002/19/WE, do którego dołączony jest standardowy lub skrócony formularz notyfikacyjny przewidziany w niniejszym zaleceniu (załączniki I oraz II).
- 2) Notyfikacje należy przysyłać drogą elektroniczną za potwierdzeniem odbioru.

Uznaje się, że dokumenty przesłane za pośrednictwem poczty elektronicznej odbierane są przez adresata w dniu ich wysłania.

Notyfikacje będą rejestrowane w kolejności odbioru.

- 3) Notyfikacje staną się skuteczne w dniu ich zarejestrowania przez Komisję (dalej: „data rejestracji”). Data rejestracji będzie datą otrzymania przez Komisję kompletnej notyfikacji.

Na stronie internetowej Komisji zostanie opublikowane ogłoszenie, które zostanie przesłane także drogą elektroniczną wszystkim krajowym organom regulacyjnym, dotyczące daty rejestracji notyfikacji, jej przedmiotu oraz otrzymanej dokumentacji uzupełniającej.

- 4) Notyfikacje powinny zostać sporządzone w jednym z urzędowych języków Wspólnoty. Standardowy formularz notyfikacyjny (załącznik I) lub skrócony formularz notyfikacyjny (załącznik II) może zostać uzupełniony w innym języku urzędowym niż język, w którym sporządzono projekt środka, w celu ułatwienia konsultacji ze wszystkimi pozostałymi krajowymi organami regulacyjnymi.

Wszelkie uwagi lub decyzje przyjęte przez Komisję zgodnie z art. 7 dyrektywy 2002/21/WE zostaną sporządzone w języku notyfikowanego projektu środka, a w miarę możliwości zostaną przetłumaczone na język zastosowany w standardowym formularzu notyfikacyjnym.

- 5) Do projektu środków notyfikowanych przez krajowy organ regulacyjny powinny zostać dołączone dokumenty niezbędne do wykonywania zadań przez Komisję. W przypadku projektu środków objętych zakresem pkt 6 poniżej, zgłaszanych za pomocą skróconego formularza notyfikacyjnego, Komisja zasadniczo nie wymaga dodatkowych dokumentów w celu wykonywania swoich zadań.
- 6) Następujące projekty środków należy przedłożyć Komisji za pomocą skróconego formularza notyfikacyjnego przedstawionego w załączniku II:

- a) projekty środków dotyczące rynków, które zostały usunięte z zalecenia lub nie były uprzednio ujęte w zaleceniu w sprawie właściwych rynków, w przypadkach gdy krajowy organ regulacyjny uzna dany rynek za konkurencyjny lub gdy uzna, iż nie są już spełnione trzy kryteria łączne, o których mowa w pkt 2 zalecenia w sprawie właściwych rynków, służące do określenia rynków podlegających regulacji *ex ante*;

- b) projekty środków dotyczące rynków, które mimo iż objęte są zakresem obowiązującego zalecenia w sprawie właściwych rynków, zostały uznane w poprzednim przeglądzie rynku za konkurencyjne i nadal zachowują taki charakter;

- c) projekty środków zmieniające szczegóły techniczne poprzednio stosowanych środków naprawczych, które nie mają znaczącego wpływu na rynek (np. roczne aktualizacje kosztów i ocen modeli rachunkowości, terminy składania sprawozdań, terminy realizacji); oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.2002, s. 38.

- d) projekty środków dotyczące właściwego rynku, który został już poddany analizie i notyfikowany w związku z innymi przedsiębiorstwami, jeśli krajowy organ regulacyjny stosuje podobne środki naprawcze wobec innych przedsiębiorstw, niezmieniające w sposób istotny zasad stosowanych w poprzedniej notyfikacji.
- 7) Komisja, w ścisłej współpracy z krajowymi organami regulacyjnymi, będzie monitorować praktyczne konsekwencje stosowania procedury skróconego formularza notyfikacyjnego w celu dokonania wszelkich niezbędnych dostosowań lub dodania kategorii projektów środków, które należy zgłaszać za pomocą skróconego formularza notyfikacyjnego.
- 8) Projekty środków nieobjęte zakresem pkt 6 należy przekazać Komisji za pomocą standardowego formularza notyfikacyjnego przedstawionego w załączniku I. Notyfikowane projekty środków powinny zawierać wszystkie z wymienionych poniżej elementów, jeśli mają zastosowanie:
- a) właściwy rynek produktów lub usług, w szczególności opis produktów i usług, które mają zostać uwzględnione lub wykluczone z właściwego rynku na podstawie zastępowalności po stronie popytu i podaży;
- b) właściwy rynek geograficzny, w tym racjonalna analiza warunków konkurencji na podstawie zastępowalności po stronie popytu i podaży;
- c) główne przedsiębiorstwa działające na właściwym rynku;
- d) wyniki analizy właściwego rynku, w szczególności ustalenia dotyczące obecności efektywnej konkurencji lub jej braku wraz z przyczyną takiego stanu. W tym celu projektowany środek powinien zawierać analizę udziałów różnych przedsiębiorstw w rynku oraz odniesienie do innych odpowiednich kryteriów w stosownych przypadkach, na przykład barier w dostępie do rynku, korzyści skali i zakresu, pionowej integracji, kontroli infrastruktury, której nie da się łatwo powielić, korzyści technologicznych lub przewagi technologicznej, braku lub niskiej wyrównawczej siły nabywczej, ułatwionego lub uprzywilejowanego dostępu do rynków kapitałowych/zasobów finansowych, wielkości przedsiębiorstwa, zróżnicowania produktów/usług, wysoko rozwiniętej sieci dystrybucji i sprzedaży, braku potencjalnej konkurencji i przeszkód utrudniających rozwój;
- e) w stosownych przypadkach przedsiębiorstwa, które zostaną uznane za posiadające, samodzielnie lub wspólnie z innymi, znaczącą pozycję rynkową w rozumieniu art. 14 dyrektywy 2002/21/WE, wraz z uzasadnieniem, dowodami i wszelkimi innymi odpowiednimi informacjami na wsparcie takiego twierdzenia;
- f) wyniki poprzednich konsultacji społecznych przeprowadzonych przez krajowy organ regulacyjny;
- g) opinia wydana przez krajowy organ ds. konkurencji, jeśli jest dostępna;
- h) dowody potwierdzające, że w chwili przekazania notyfikacji Komisji podjęto odpowiednie działania celem notyfikacji projektu środków krajowym organom regulacyjnym we wszystkich pozostałych państwach członkowskich;
- i) w przypadku notyfikacji projektu środków objętych zakresem art. 5 lub 8 dyrektywy 2002/19/WE bądź art. 16 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ proponowane obowiązki regulacyjne, których celem jest rozwiązanie kwestii braku efektywnej konkurencji na rozważanym właściwym rynku lub, jeśli właściwy rynek zostanie uznany za efektywnie konkurencyjny, a podobne obowiązki zostały już nałożone na takim rynku, projekt środków mających na celu uchylenie takich obowiązków.
- 9) Jeśli dla celów analizy rynku projekt środka definiuje właściwy rynek, który nie jest ujęty w zaleceniu w sprawie właściwych rynków, krajowe organy regulacyjne powinny przekazać odpowiednie uzasadnienie kryteriów, na podstawie których powstała taka definicja rynku.
- 10) Notyfikacje sporządzone zgodnie z art. 8 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2002/19/WE powinny także zawierać odpowiednie uzasadnienie konieczności nałożenia na operatorów o znaczącej pozycji rynkowej innych obowiązków niż wymienione w art. 9–13 dyrektywy.
- 11) Notyfikacje objęte zakresem art. 8 ust. 5 dyrektywy 2002/19/WE powinny także zawierać odpowiednie uzasadnienie wymogu zachowania zgodności projektu środków ze zobowiązaniami międzynarodowymi.
- 12) Notyfikacje przekazane na podstawie standardowej procedury notyfikacyjnej, które zawierają odpowiednie informacje w rozumieniu pkt 8, zostaną uznane za kompletne. Jeśli informacje, w tym także dokumenty ujęte w notyfikacji, są niekompletne pod jakimkolwiek istotnym względem, Komisja powiadomi o tym fakcie krajowy organ regulacyjny w ciągu pięciu dni roboczych oraz określi, w jakim zakresie uznaje notyfikację za niekompletną. Notyfikacja nie zostanie zarejestrowana dopóty, dopóki dany krajowy organ regulacyjny nie dostarczy wymaganych informacji. W takich przypadkach, dla celów art. 7 dyrektywy 2002/21/WE, notyfikacja stanie się skuteczna w dniu otrzymania przez Komisję kompletnych informacji.

(¹) Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 51.

- 13) Bez uszczerbku dla przepisów pkt 8 powyżej, po zarejestrowaniu notyfikacji Komisja, działając zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy 2002/21/WE, może zwrócić się z wnioskiem o przekazanie dalszych informacji lub wyjaśnień przez odpowiedni krajowy organ regulacyjny. Krajowe organy regulacyjne powinny dołożyć wszelkich starań, aby wymagane informacje zostały przekazane w ciągu trzech dni roboczych, jeśli są one łatwo dostępne.
- 14) Komisja sprawdzi, czy projekt środka przekazany w postaci skróconego formularza notyfikacyjnego zalicza się do jednej z kategorii wymienionych w pkt 6. Jeśli Komisja uzna, że jest inaczej, wówczas powiadomi o tym odpowiedni krajowy organ regulacyjny w ciągu pięciu dni roboczych i zwróci się do niego z prośbą o przekazanie projektu środka na podstawie standardowej procedury notyfikacyjnej.
- 15) W przypadku gdy Komisja zgłosi uwagi do notyfikacji zgodnie z art. 7 ust. 3 dyrektywy 2002/21/WE, poinformuje o tym odpowiedni krajowy organ regulacyjny drogą elektroniczną oraz opublikuje takie uwagi na własnej stronie internetowej.
- 16) Jeśli krajowy organ regulacyjny przedstawi uwagi zgodnie z art. 7 ust. 3 dyrektywy 2002/21/WE, przekaże je drogą elektroniczną do Komisji oraz pozostałych krajowych organów regulacyjnych.
- 17) Jeśli stosując przepisy art. 7 ust. 4 dyrektywy 2002/21/WE, Komisja uzna, że projekt środka stanowiłby przeszkodę w funkcjonowaniu jednolitego rynku, lub w przypadku gdy ma poważne wątpliwości dotyczące zgodności takiego środka z prawem wspólnotowym, a w szczególności z celami, o których mowa w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE, bądź wycofa swoje zastrzeżenia w późniejszym terminie lub podejmie decyzję zawierającą wymóg wycofania projektu środka przez krajowy organ regulacyjny, powiadomi o tym odpowiedni krajowy organ regulacyjny drogą elektroniczną oraz umieści stosowne ogłoszenie na swojej stronie internetowej.
- 18) W przypadku notyfikacji zgłaszanych zgodnie z art. 8 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2002/19/WE Komisja, działając zgodnie z art. 14 ust. 2 wspomnianej dyrektywy, zwykle podejmuje decyzję, na mocy której zezwala albo zabrania krajowemu organowi regulacyjnemu przyjęcia proponowanego projektu środka, w terminie nieprzekraczającym trzech miesięcy. Komisja może podjąć decyzję o przedłużeniu tego okresu o kolejne dwa miesiące w przypadku wystąpienia trudności.
- 19) Krajowy organ regulacyjny może w dowolnym momencie podjąć decyzję o wycofaniu notyfikowanego projektu środka i w takim przypadku notyfikowany środek zostanie usunięty z rejestru. Komisja opublikuje odpowiednie ogłoszenie na swojej stronie internetowej.
- 20) Jeśli krajowy organ regulacyjny przyjmie projekt środka po otrzymaniu uwag Komisji lub innego krajowego organu regulacyjnego, przekazanych zgodnie z art. 7 ust. 3 dyrektywy 2002/21/WE, wówczas powiadomi Komisję i inne organy regulacyjne o sposobie, w jaki uwzględnił przekazane uwagi.
- 21) Na wniosek krajowego organu regulacyjnego Komisja nieformalnie ustosunkuje się do projektu środka przed jego notyfikacją.
- 22) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71⁽¹⁾ jakikolwiek okres, o którym mowa w dyrektywie 2002/21/WE lub w niniejszym zaleceniu, będzie obliczany w następujący sposób:
- a) jeśli okres wyrażony w dniach, tygodniach lub miesiącach oblicza się od chwili wystąpienia danego zdarzenia, dzień, w którym takie wydarzenie miało miejsce, nie jest uwzględniany w takim okresie;
 - b) okres wyrażony w tygodniach lub miesiącach kończy się w tym samym dniu ostatniego tygodnia lub miesiąca, w którym wystąpiło zdarzenie, od którego liczony jest dany okres. Jeśli w okresie wyrażonym w miesiącach dzień jego upływu nie występuje w ostatnim miesiącu okresu, kończy się on ostatniego dnia takiego miesiąca;
 - c) okresy obejmują święta państwowe, soboty i niedziele;
 - d) dni robocze oznaczają wszystkie dni z wyjątkiem świąt państwowych, sobót i niedziel.
- Jeśli dany okres kończy się w sobotę, niedzielę lub w dniu święta państwowego, wówczas zostanie on przedłużony do końca pierwszego kolejnego dnia roboczego. Wykaz świąt państwowych ustalony przez Komisję publikowany jest w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przed rozpoczęciem każdego roku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 8.6.1971, s. 1.

- 23) Komisja, wraz z krajowymi urzędami regulacyjnymi, stosownie oceni konieczność przeglądu poniższego zalecenia po terminie ustalonym w przeglądzie ram regulacyjnych do transpozycji do prawa krajowego państw członkowskich.
- 24) Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 października 2008 r.

W imieniu Komisji
Viviane REDING
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Standardowy formularz dotyczący notyfikacji o projekcie środków zgodnie z art. 7 dyrektywy 2002/21/WE*(„Standardowy formularz notyfikacyjny”)*

WPROWADZENIE

Standardowy formularz notyfikacyjny określa informacje zbiorcze, jakie krajowe organy regulacyjne zobowiązane są do przekazania Komisji przy zgłaszaniu projektów środków na podstawie standardowej procedury notyfikacyjnej zgodnie z art. 7 dyrektywy 2002/21/WE.

Komisja zamierza omówić kwestie związane z wykonaniem przepisów art. 7 z krajowymi organami regulacyjnymi, zwłaszcza podczas spotkań poprzedzających notyfikację. W związku z powyższym zachęca się krajowe organy regulacyjne do konsultowania z Komisją wszelkich aspektów standardowego formularza notyfikacyjnego, a w szczególności rodzaju informacji, jakie zobowiązane są przekazać, albo możliwości zwolnienia ich z obowiązku udzielenia określonych informacji dotyczących analizy rynku przeprowadzonej zgodnie z art. 15 i 16 dyrektywy 2002/21/WE.

PRAWIDŁOWE I KOMPLETNE INFORMACJE

Wszystkie informacje przedłożone przez krajowe organy regulacyjne powinny być prawidłowe i kompletne, a ich podsumowanie powinno zostać ujęte w standardowym formularzu notyfikacyjnym przedstawionym poniżej. Celem standardowego formularza notyfikacyjnego nie jest zastąpienie notyfikowanego projektu środka. Powinien on jednak umożliwiać Komisji i krajowym organom regulacyjnym z innych państw członkowskich sprawdzenie, czy notyfikowany projekt środka rzeczywiście zawiera, poprzez odniesienie do informacji zawartych w standardowym formularzu notyfikacyjnym, wszystkie informacje niezbędne do wykonywania zadań przez Komisję zgodnie z art. 7 dyrektywy 2002/21/WE w terminie określonym w tym artykule.

Wymagane informacje powinny zostać ujęte w sekcjach i akapitach standardowego formularza notyfikacyjnego. Powinny w nim znaleźć się również odniesienia do fragmentów projektu środka, które zawierają omawiane informacje.

JĘZYK

Standardowy formularz notyfikacyjny można uzupełnić w jednym z urzędowych języków Wspólnoty Europejskiej i może on się różnić od języka używanego w notyfikowanym projekcie środka. Wszelkie wydane opinie lub decyzje podjęte przez Komisję zgodnie z art. 7 dyrektywy 2002/21/WE zostaną sporządzone w języku notyfikowanego projektu środka, a w miarę możliwości zostaną przetłumaczone na język stosowany w standardowym formularzu notyfikacyjnym.

Sekcja 1*Definicja rynku*

Należy podać w stosownych przypadkach:

- 1.1. Właściwy rynek produktów/usług. Czy rynek ten jest wymieniony w zaleceniu w sprawie właściwych rynków?
- 1.2. Właściwy rynek geograficzny.
- 1.3. Podsumowanie opinii krajowego organu ds. konkurencji, jeśli została wydana.
- 1.4. Krótki opis wyników przeprowadzonych dotychczas konsultacji społecznych w sprawie proponowanej definicji rynku (np. liczba otrzymanych komentarzy, których respondenci wyrazili zgodę na proponowaną definicję rynku, a którzy się jej sprzeciwili).
- 1.5. Jeśli właściwy rynek nie jest wymieniony w zaleceniu w sprawie właściwych rynków, skrócony opis głównych powodów uzasadniających proponowaną definicję rynku przez odniesienie do sekcji 2 wytycznych Komisji w sprawie analizy rynku i oceny znaczącej pozycji rynkowej we wspólnotowych ramach regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej⁽¹⁾, a także trzech głównych kryteriów określonych w motywach 5–13 zalecenia w sprawie właściwych rynków oraz sekcji 2 akapit 2 dołączonego uzasadnienia⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z 11.7.2002, s. 6.

⁽²⁾ Uzasadnienie dołączone do zalecenia Komisji 2007/789/WE w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante* zgodnie z dyrektywą 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, C(2007) 5406, opublikowane na stronie http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecommm/doc/implementation_enforcement/article_7/sec_2007_1483_2.pdf

Sekcja 2

Określenie przedsiębiorstw o znaczącej pozycji rynkowej

Należy podać w stosownych przypadkach:

- 2.1. Nazwy przedsiębiorstw uznanych za posiadające, samodzielnie lub wspólnie z innymi, znaczącą pozycję rynkową.
W stosownych przypadkach, nazwy przedsiębiorstw, które uznano za nieposiadające już znaczącej pozycji rynkowej.
- 2.2. Kryteria stosowane przy określaniu przedsiębiorstw jako posiadających znaczącą pozycję rynkową, samodzielnie lub wspólnie z innymi, bądź nieposiadających takiej pozycji.
- 2.3. Nazwy głównych przedsiębiorstw (konkurentów) działających na właściwym rynku.
- 2.4. Udziały w rynku wspomnianych wyżej przedsiębiorstw wraz z podstawą obliczeń udziału w rynku (np. obroty, liczba abonentów).

Należy przedstawić krótkie podsumowanie:

- 2.5. Opinii krajowego organu ds. konkurencji, jeśli została wydana.
- 2.6. Wyników dotychczas przeprowadzonych konsultacji społecznych dotyczących wniosków w sprawie określenia przedsiębiorstw jako posiadających znaczącą pozycję rynkową (np. łączna liczba otrzymanych komentarzy, liczba respondentów, którzy wyrazili aprobatę/sprzeciw).

Sekcja 3

Obowiązki regulacyjne

Należy określić w stosownych przypadkach:

- 3.1. Podstawę prawną obowiązków, które mają zostać nałożone, utrzymane, zmienione lub uchylone (art. 9–13 dyrektywy 2002/19/WE).
- 3.2. Powody, dla których nałożenie, utrzymanie lub zmiana obowiązków przedsiębiorstw uznawane są za proporcjonalne i uzasadnione w świetle celów określonych w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE. Opcjonalnie można wskazać akapity, sekcje lub strony projektu środka, na których można znaleźć takie informacje.
- 3.3. Jeśli proponowane środki naprawcze różnią się od środków określonych w art. 9–13 dyrektywy 2002/19/WE, należy wskazać, jakie „wyjątkowe okoliczności” w rozumieniu art. 8 ust. 3 wspomnianej dyrektywy uzasadniają zastosowanie takich środków naprawczych. Opcjonalnie można wskazać akapity, sekcje lub strony projektu środka, na których można znaleźć takie informacje.

Sekcja 4

Zgodność ze zobowiązaniami międzynarodowymi

W odniesieniu do art. 8 ust. 3 akapit pierwszy tiret trzecie dyrektywy 2002/19/WE należy określić w stosownych przypadkach:

- 4.1. Czy celem proponowanego projektu środka jest nałożenie, zmiana lub uchylenie obowiązków uczestników rynku, jak określono w art. 8 ust. 5 dyrektywy 2002/19/WE.
 - 4.2. Nazwy odpowiednich przedsiębiorstw.
 - 4.3. Które zobowiązania przyjęte przez Wspólnotę i państwa członkowskie powinny zostać spełnione.
-

ZAŁĄCZNIK II

Skrócony formularz dotyczący notyfikacji o projekcie środków zgodnie z art. 7 dyrektywy 2002/21/WE

(„Skrócony formularz notyfikacyjny”)

WPROWADZENIE

Skrócony formularz notyfikacyjny określa informacje zbiorcze, jakie krajowe organy regulacyjne zobowiązane są do udzielenia Komisji przy zgłaszaniu projektów środków na podstawie skróconej procedury notyfikacyjnej zgodnie z art. 7 dyrektywy 2002/21/WE.

Dołączenie kopii projektu środka lub innych dokumentów do skróconego formularza notyfikacyjnego nie jest konieczne. W skróconym formularzu notyfikacyjnym należy jednak wskazać stronę internetową, na której można znaleźć projekt środka.

1. Jeden lub kilka rynków, które usunięto lub które uprzednio nie były ujęte w zaleceniu w sprawie właściwych rynków, uznaje się za konkurencyjne lub niespełniające trzech kryteriów	
Należy krótko opisać zawartość notyfikowanego projektu środka. W szczególności należy wskazać dany rynek właściwy oraz powody, dla których uznano go za skutecznie konkurencyjny, lub dlaczego trzy kryteria nie są spełnione:	
Należy podać odniesienie do uprzednio notyfikowanego na podstawie art. 7 projektu środków:	
Czy krajowy organ ds. konkurencji zgadza się na proponowany projekt środka w odniesieniu do analizy właściwego rynku?	Tak ☐ Nie ☐ W przypadku odpowiedzi przeczącej należy określić powody:
Strona internetowa, na której dostępny jest projekt środka:	
Komentarz:	
2. Jeden lub kilka rynków, które uznano za konkurencyjne w poprzednim przeglądzie rynku i które nadal zachowują taki charakter	
Należy krótko opisać zawartość notyfikowanego projektu środka, wskazując dany rynek właściwy:	
Należy podać odniesienie do uprzednio notyfikowanego na podstawie art. 7 projektu środków:	
Czy uległa zmianie definicja rynku w porównaniu z poprzednio notyfikowanym projektem środków?	Tak ☐ Nie ☐ W przypadku odpowiedzi twierdzącej należy podać krótki opis
Czy krajowy organ ds. konkurencji zgadza się na proponowany projekt środka w odniesieniu do analizy właściwego rynku?	Tak ☐ Nie ☐ W przypadku odpowiedzi przeczącej należy określić powody:
Strona internetowa, na której dostępny jest projekt środka:	
Komentarz:	
3. Zmiany szczegółów technicznych uprzednio stosowanego środka naprawczego	
Należy podać krótki opis zmian środków naprawczych, wskazując dany rynek właściwy:	
Należy uzasadnić wniosek, że projekt środka dotyczy zmiany szczegółów technicznych środka naprawczego oraz nie zmienia charakteru lub ogólnego zakresu środka naprawczego:	
Należy podać odniesienie do uprzednio notyfikowanego na podstawie art. 7 projektu środków:	
Strona internetowa, na której dostępny jest projekt środka:	
Komentarz:	

4. Nałożenie na kolejnych operatorów środków naprawczych, które zostały już przeanalizowane i notyfikowane w odniesieniu do innych przedsiębiorstw podobnych do operatorów pod względem bazy klientów bądź łącznych obrotów na rynkach telekomunikacyjnych, bez zmiany zasad stosowanych przez krajowy organ regulacyjny w poprzedniej notyfikacji	
Należy krótko opisać zawartość notyfikowanego projektu środka, wskazując dany rynek właściwy:	
Należy podać odniesienie do uprzednio notyfikowanego na podstawie art. 7 projektu środków:	
Należy wymienić operatorów, na których ten projekt środka nakłada obowiązki:	
Czy krajowy organ ds. konkurencji zgadza się na proponowany projekt środka w odniesieniu do analizy właściwego rynku?	Tak Nie ☐ ☐ W przypadku odpowiedzi przeczącej należy określić powody:
Strona internetowa, na której dostępny jest projekt środka:	
Komentarz:	

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2008/851/WPZiB

z dnia 10 listopada 2008 r.

w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

międzynarodowego wszelkich środków niezbędnych do powstrzymania aktów piractwa i rozboju na morzu.

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 25 akapit trzeci i art. 28 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W przyjętej 15 maja 2008 r. rezolucji 1814 (2008) na temat sytuacji w Somalii Rada Bezpieczeństwa ONZ zwróciła się do państw oraz organizacji regionalnych, aby – ściśle koordynując swoje działania – podjęły środki w celu ochrony statków biorących udział w transporcie i dostawie pomocy humanitarnej przeznaczonej dla Somalii oraz w działaniach zatwierdzonych przez ONZ.

(2) W przyjętej w dniu 2 czerwca 2008 r. rezolucji 1816 (2008) na temat sytuacji w Somalii, Rada Bezpieczeństwa ONZ wyraziła zaniepokojenie zagrożeniem, jakie niosą akty piractwa i rozboju wobec statków dla dostaw pomocy humanitarnej do Somalii, bezpieczeństwa morskich szlaków handlowych i żeglugi międzynarodowej. Rada Bezpieczeństwa ONZ zachęciła w szczególności państwa zainteresowane korzystaniem z morskich szlaków handlowych przechodzących u wybrzeży Somalii do zwiększenia i koordynacji wysiłków na rzecz powstrzymania – we współpracy z tymczasowym rządem federalnym Somalii („tymczasowym rządem federalnym”) – aktów piractwa i rozboju na morzu. Rada Bezpieczeństwa ONZ zezwoliła państwom współpracującym z tymczasowym rządem federalnym, o których tymczasowy rząd federalny powiadomił wcześniej Sekretarza Generalnego ONZ na wpłynięcie – na okres sześciu miesięcy od dnia przyjęcia rezolucji – na wody terytorialne Somalii i zastosowanie w sposób zgodny z właściwymi przepisami prawa

(3) W przyjętej w dniu 7 października 2008 r. rezolucji 1838 (2008) na temat sytuacji w Somalii, RB ONZ przyjęła z zadowoleniem trwające planowanie możliwej morskiej operacji wojskowej Unii Europejskiej (UE), a także inne inicjatywy międzynarodowe i krajowe podjęte w celu wdrożenia rezolucji 1814 (2008) i 1816 (2008) oraz stanowczo wezwała wszystkie państwa, które mają na to środki, do współpracy z tymczasowym rządem federalnym w walce z aktami piractwa i rozboju na morzu, zgodnie z postanowieniami rezolucji 1816/2008. Stanowczo wezwała również wszystkie państwa i wszystkie organizacje regionalne do dalszych działań, zgodnie z postanowieniami rezolucji 1814 (2008), w celu ochrony konwojów morskich Światowego Programu Żywnościowego (WFP), co ma istotne znaczenie dla dostaw pomocy humanitarnej dla ludności somalijskiej.

(4) W swych konkluzjach z dnia 26 maja 2008 r. Rada wyraziła zaniepokojenie wzrostem liczby aktów piractwa u wybrzeży Somalii, które nie pozostają bez wpływu na wysiłki humanitarne i międzynarodowy ruch morski w regionie oraz przyczyniają się do dalszego naruszania embarga na broń nałożonego przez ONZ. Rada z zadowoleniem przyjęła również kolejne inicjatywy niektórych państw członkowskich UE mające na celu zapewnienie ochrony statkom WFP. Podkreśliła potrzebę szerszego udziału społeczności międzynarodowej w działaniach tego typu, aby zapewnić dostawy pomocy humanitarnej dla ludności Somalii.

(5) W dniu 5 sierpnia 2008 r. Rada zatwierdziła koncepcję zarządzania kryzysowego dla działania UE mającego na celu udział we wdrożeniu rezolucji 1816 (2008) Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz w zapewnieniu pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego w regionie.

- (6) W dniu 15 września 2008 r. Rada potwierdziła swe głębokie zaniepokojenie w związku z aktami piractwa i rozboju popełnianymi u wybrzeży Somalii i potępiła zwłaszcza ich niedawne nasilenie. W odniesieniu do udziału UE we wdrażaniu rezolucji 1816 (2008) RB ONZ w sprawie walki z piractwem u wybrzeży Somalii oraz rezolucji 1814 (2008) i 1816 (2008) w sprawie ochrony statków Światowego Programu Żywnościowego płynących do Somalii, Rada podjęła decyzję o utworzeniu w Brukseli komórki koordynującej, której zadaniem jest wsparcie działań kontrolnych i ochronnych prowadzonych przez niektóre państwa członkowskie u wybrzeży Somalii. W tym samym dniu Rada zatwierdziła, z jednej strony, plan wdrożenia tego wojskowego działania koordynującego (EU NAVCO), a z drugiej strony, opcję wojskowo-strategiczną dotyczącą możliwej operacji morskiej UE, na potrzeby której państwa członkowskie UE chcące współpracować z tymczasowym rządem federalnym przy wdrażaniu przepisów rezolucji 1816 (2008) udostępnią swoje środki wojskowe w celu powstrzymania i ścigania aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii.
- (7) W dniu 19 września 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/749/WPZiB w sprawie wojskowego działania koordynującego Unii Europejskiej wspierającego rezolucję 1816 (2008) Rady Bezpieczeństwa ONZ (EU NAVCO) ⁽¹⁾.
- (8) Po rozpoczęciu operacji wojskowej Atalanta, zadania komórki koordynującej będą wykonywane w ramach niniejszego wspólnego działania. Komórkę koordynującą UE należałoby zatem rozwiązać.
- (9) Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) powinien sprawować kontrolę polityczną nad operacją wojskową UE mającą na celu zapobieganie aktom piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii, zapewniać kierownictwo strategiczne i podejmować stosowne decyzje zgodnie z art. 25 akapit trzeci Traktatu.
- (10) Zgodnie z art. 28 ust. 3 Traktatu wydatki operacyjne wynikające z niniejszego wspólnego działania, które mają wpływ na kwestie wojskowe lub obronne powinny być ponoszone przez państwa członkowskie zgodnie z decyzją Rady 2007/384/WPZiB z dnia 14 maja 2007 r. ustanawiającą mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe i obronne (Athena) ⁽²⁾ (zwanej dalej „mechanizmem Athena”).
- (11) Art. 14 ust. 1 Traktatu przewiduje, że we wspólnych działaniach określa się środki, które mają być oddane do dyspozycji Unii. Finansowa kwota referencyjna na okres 12 miesięcy na pokrycie wspólnych kosztów

operacji wojskowych UE jest możliwie najdokładniejszą, aktualną wartością szacunkową i nie ma wpływu na ostateczne kwoty, które zostaną uwzględnione w budżecie przed jego zatwierdzeniem zgodnie z zasadami ustanowionymi na mocy decyzji dotyczącej mechanizmu Athena.

- (12) Pismem z dnia 30 października 2008 r. UE przekazała tymczasowemu rządowi federalnemu ofertę – zgodnie z pkt. 7 rezolucji 1816 (2008) – która zawiera propozycje dotyczące wykonywania jurysdykcji przez państwa inne niż Somalia w odniesieniu do osób ujętych na wodach terytorialnych Somalii, które popełniły lub są podejrzane o popełnienie aktów piractwa i rozboju.
- (13) Zgodnie z art. 6 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w opracowywaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie obronne. Dania nie uczestniczy w realizacji niniejszego wspólnego działania i nie uczestniczy więc w finansowaniu operacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Misja

1. Unia Europejska (UE) prowadzi operację wojskową wspierającą rezolucje 1814 (2008), 1816 (2008) i 1838 (2008) Rady Bezpieczeństwa ONZ (RB ONZ) w sposób zgodny z działaniem zatwierdzonym w przypadku aktów piractwa, zgodnie z art. 100 i nast. Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza podpisanej w Montego Bay w dniu 10 grudnia 1982 r. (zwanej dalej „konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza”), oraz, w szczególności, poprzez zobowiązania podjęte wspólnie z państwami trzecimi, zwaną dalej „Atalanta”, mającą na celu udział w:

- ochronie statków WFP dostarczających pomoc żywnościową dla wysiedlonej ludności z Somalii, zgodnie z mandatem określonym w rezolucji 1814 (2008) RB ONZ,
- ochronie narażonych na ataki statków pływających u wybrzeży Somalii, a także w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii, zgodnie z mandatem określonym w rezolucji 1816 (2008) RB ONZ.

2. Rozmieszczone w tym celu siły działają do 500 mil morskich u wybrzeży Somalii i krajów sąsiadujących, zgodnie z politycznym celem operacji morskiej Unii Europejskiej określonym w ramach koncepcji zarządzania kryzysowego zatwierdzonej przez Radę w dniu 5 sierpnia 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 252 z 20.9.2008, s. 39.

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 13.6.2007, s. 14.

Artykuł 2**Mandat**

Atalanta, w warunkach określonych przez odpowiednie przepisy prawa międzynarodowego, w szczególności przez konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza, i przez rezolucje 1814 (2008), 1816 (2008) oraz 1838 (2008) RB ONZ oraz w ramach swoich dostępnych zdolności:

- a) zapewnia ochronę statkom wycarterowanym przez WFP, w tym dzięki obecności na pokładach tych statków jednostek wojskowych Atalanty, w szczególności kiedy przepływają przez wody terytorialne Somalii;
- b) zapewnia ochronę statkom handlowym przepływającym przez obszar, w którym jest rozmieszczony, w zależności od oceny potrzeb w konkretnych przypadkach;
- c) nadzoruje obszary u wybrzeży Somalii, w tym jej wody terytorialne, na których istnieje zagrożenie dla działalności morskiej, w szczególności dla ruchu morskiego;
- d) podejmuje niezbędne środki, w tym użycie siły, w celu powstrzymania, zapobiegania i interweniowania w celu położenia kresu aktom piractwa lub rozboju, które mogłyby być popełnione na obszarach, w których jest rozmieszczony;
- e) w celu ewentualnego ścigania na drodze sądowej przez państwa właściwe w warunkach przewidzianych w art. 12, może ująć, przetrzymywać i przekazywać osoby, które popełniły lub są podejrzane o popełnienie aktów piractwa lub rozboju, na obszarach, w których jest rozmieszczony, oraz zajmować statki piratów lub rozbójników ujętych w następstwie aktu piractwa lub rozboju, które znajdują się w rękach piratów, a także przedmioty znajdujące się na ich pokładzie;
- f) nawiązuje kontakty z organizacjami i podmiotami, a także z państwami działającymi w regionie na rzecz walki z aktami piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii, w szczególności z siłami morskimi „wielonarodowe oddziały specjalne 150” działającymi w ramach operacji „Trwała Wolność”.

Artykuł 3**Mianowanie dowódcy operacji UE**

Wice-admirał Phillip JONES zostaje niniejszym mianowany dowódcą operacji UE.

Artykuł 4**Wyznaczenie kwatery głównej operacji UE**

Kwaterna główna operacji UE znajduje się w Northwood, w Zjednoczonym Królestwie.

Artykuł 5**Planowanie i rozpoczęcie operacji**

Decyzję o rozpoczęciu operacji wojskowej UE podejmuje Rada po zatwierdzeniu planu operacji i zasad zaangażowania i z uwzględnieniem notyfikacji przez tymczasowy rząd federalny Sekretarzowi Generalnemu ONZ oferty współpracy przedsta-

wionej przez UE zgodnie z pkt 7 rezolucji 1816 (2008) RB ONZ.

Artykuł 6**Kontrola polityczna i kierownictwo strategiczne**

1. W ramach odpowiedzialności Rady, Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) sprawuje kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne operacji wojskowej UE. Rada upoważnia KPiB do podejmowania stosownych decyzji, zgodnie z art. 25 Traktatu. Upoważnienie to obejmuje w szczególności uprawnienia niezbędne do zmiany dokumentów związanych z planowaniem, w tym planu operacji, struktury dowodzenia i zasad zaangażowania. Obejmuje ono również uprawnienia niezbędne do podjęcia decyzji w sprawie mianowania dowódcy operacji UE lub dowódcy sił UE. Rada, wspierana przez Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP), zachowuje uprawnienia do podejmowania decyzji dotyczących celów i zakończenia operacji wojskowej UE.

2. KPiB regularnie przedstawia Radzie sprawozdania.

3. KPiB regularnie otrzymuje od przewodniczącego Komitetu Wojskowego Unii Europejskiej (EUMC) sprawozdania dotyczące przebiegu operacji wojskowej UE. KPiB może w stosownych przypadkach zaprosić na swoje posiedzenia dowódcę operacji UE lub dowódcę sił UE.

Artykuł 7**Kierownictwo wojskowe**

1. EUMC zapewnia monitorowanie właściwego przeprowadzania operacji wojskowej UE, za której przebieg odpowiedzialny jest dowódca operacji UE.

2. EUMC regularnie otrzymuje sprawozdania od dowódcy operacji UE. Może on w razie potrzeby zaprosić na swoje posiedzenia dowódcę operacji UE lub dowódcę sił UE.

3. Przewodniczący EUMC pełni rolę głównego punktu kontaktowego w relacjach z dowódcą operacji UE.

Artykuł 8**Spójność reakcji UE**

Prezydencja, dowódca operacji UE i dowódca sił UE zapewniają ścisłą koordynację prowadzonych przez siebie działań w celu wdrożenia niniejszego wspólnego działania.

Artykuł 9**Stosunki z ONZ, Somalią, krajami sąsiadującymi i innymi podmiotami**

1. SG/WP – w ścisłej koordynacji z Prezydencją – pełni rolę głównego punktu kontaktowego w relacjach z Organizacją Narodów Zjednoczonych, jej organizacjami wyspecjalizowanymi, władzami Somalii i władzami krajów sąsiadujących, a także w relacjach z innymi zainteresowanymi podmiotami. W ramach kontaktów z Unią Afrykańską, SG/WP jest wspierany przez specjalnego przedstawiciela UE (SPUE) przy Unii Afrykańskiej, w ścisłej koordynacji z Prezydencją.

2. Na szczeblu operacyjnym, dowódca operacji UE pełni funkcję punktu kontaktowego, w szczególności w relacjach z organizacjami armatorów, a także z odpowiednimi działami Sekretariatu Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz Międzynarodowej Organizacji Morskiej i WFP.

Artykuł 10

Udział państw trzecich

1. Bez uszczerbku dla autonomii podejmowania decyzji przez UE i dla jednolitych ram instytucjonalnych oraz zgodnie z odpowiednimi wytycznymi Rady Europejskiej, państwa trzecie mogą zostać zaproszone do udziału w operacji.

2. Rada upoważnia KPiB do wezwania państw trzecich, by zadeklarowały swój wkład, i do podjęcia, na zalecenie dowódcy operacji UE i EUMC, stosownych decyzji w sprawie przyjęcia proponowanych wkładów.

3. Szczegółowe warunki dotyczące udziału państw trzecich są przedmiotem umów zawieranych zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24 Traktatu. SG/WP, który wspiera Prezydencję, może negocjować takie uzgodnienia w jej imieniu. Jeżeli UE i państwo trzecie zawarły porozumienie ustanawiające ramy udziału tego państwa trzeciego w operacjach zarządzania kryzysowego prowadzonych przez UE, postanowienia takiego porozumienia mają zastosowanie w kontekście niniejszej operacji.

4. Państwa trzecie, które wnoszą istotny wkład wojskowy w operację wojskową UE mają w odniesieniu do bieżącego zarządzania operacją takie same prawa i obowiązki, jak państwa członkowskie biorące udział w operacji.

5. Rada upoważnia KPiB do podjęcia stosownych decyzji w sprawie ustanowienia komitetu uczestników, w przypadku gdy państwa trzecie wniosą znaczące wkłady wojskowe.

6. Warunki przekazywania do państw trzecich uczestniczących w operacji osób ujętych i przetrzymywanych w celu wykonywania jurysdykcji przez te państwa, określone są w czasie zawarcia lub wdrożenia porozumień w sprawie udziału, o których mowa w ust. 3.

Artykuł 11

Status sił działających pod przewodnictwem UE

Status sił działających pod kierownictwem UE i ich personelu – w tym przywileje, immunitety i inne gwarancje niezbędne do wykonania misji i jej sprawnego przebiegu – które:

- przebywających lub obecnych na terytoriach państw trzecich,
- które działają na wodach terytorialnych państw trzecich lub na ich wodach wewnętrznych,

zostaje ustalony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24 Traktatu. SG/WP, który wspiera Prezydencję, może wynegocjować te warunki w jej imieniu.

Artykuł 12

Przekazywanie osób ujętych i przetrzymywanych w celu wykonania jurysdykcji przez organy sądowe

1. Osoby, które popełniły akty piractwa lub rozboju na wodach terytorialnych Somalii lub są podejrzane o popełnienie takich aktów, jak również mienie wykorzystane do popełnienia tych aktów, zostają przekazane właściwym organom somalijskim organom chyba że – na mocy porozumienia z Somalią o którym mowa w motywie 11 – państwo członkowskie lub państwo trzecie wyraża wolę przekazania tych osób lub tego mienia swoim organom sądowym, zwłaszcza ze względu na obywatelstwo ofiar, obywatelstwo sprawców lub banderę zaatakowanego statku. Na podstawie akceptacji przez Somalię wykonywania jurysdykcji przez państwa członkowskie lub państwa trzecie, z jednej strony, oraz na podstawie art. 105 konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, z drugiej strony, osoby, które popełniły lub są podejrzane o popełnienie aktów piractwa lub rozboju, ujęte i przetrzymywane w celu ścigania na drodze sądowej na wodach terytorialnych Somalii lub na pełnym morzu, a także przedmioty, które służyły do ich popełnienia, są przekazywane:

- właściwym organom państw członkowskich lub państw trzecich uczestniczących w operacji, pod których banderą pływa statek, który dokonał ujęcia, lub
- jeśli to państwo nie może lub nie chce wykonywać swej jurysdykcji - państwu członkowskiemu lub jakemukolwiek państwu trzeciemu, które życzy sobie wykonywać jurysdykcję w odniesieniu do wyżej wymienionych osób lub przedmiotów.

2. Żadna z osób wymienionych w ust. 1 i 2 powyżej nie może zostać przekazana państwu trzeciemu, jeśli warunki tego przekazania nie zostały uzgodnione z tym państwem trzecim w sposób zgodny z właściwymi przepisami prawa międzynarodowego, w szczególności międzynarodowego prawa człowieka, w celu zapewnienia w szczególności, że nikt nie zostanie poddany karze śmierci, torturom lub jakemukolwiek innemu okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu.

Artykuł 13

Stosunki z państwami, pod których banderą pływają statki objęte ochroną

Warunki określające obecność jednostek należących do Atalanty na pokładzie statków handlowych, w szczególności statków wycarterowanych przez WFP, w tym przywileje, immunitety i inne gwarancje związane z właściwym przebiegiem operacji, uzgadniane są z państwem bandery tych statków.

Artykuł 14

Uzgodnienia finansowe

1. Mechanizm Athena zarządza kosztami wspólnymi operacji wojskowej UE.

2. Finansowa kwota odniesienia dla wspólnych kosztów operacji wojskowej UE wynosi 8,3 mln EUR. Odsetek kwoty odniesienia, o którym mowa w art. 33 ust. 3 decyzji ustanawiającej mechanizm Athena, wynosi 30 %.

Artykuł 15

Udostępnianie informacji Organizacji Narodów Zjednoczonych i innym stronom trzecim

1. SG/WP zostaje upoważniony do udostępniania Organizacji Narodów Zjednoczonych i innym stronom trzecim związanym z niniejszym wspólnym działaniem informacji niejawnych UE i dokumentów sporządzonych do celów operacji wojskowej UE opatrzonych klauzulą tajności o poziomie nie wyższym niż stosowny dla każdego z odbiorców oraz zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa⁽¹⁾.

2. SG/WP zostaje upoważniony do udostępniania Organizacji Narodów Zjednoczonych i innym stronom trzecim związanym z niniejszym wspólnym działaniem dokumentów jawnych UE odnoszących się do obrad Rady dotyczących operacji, które chronione są zobowiązaniem do zachowania tajemnicy służbowej zgodnie z przepisami art. 6 ust. 1 regulaminu wewnętrznego Rady⁽²⁾.

Artykuł 16

Wejście w życie i zakończenie

1. Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie w dniu jego przyjęcia.

2. Wspólne działanie 2008/749/WPZiB zostaje uchylone z dniem rozwiązania komórki koordynującej ustanowionej na mocy tego wspólnego działania. Rozwiązanie komórki koordynującej następuje w dniu rozpoczęcia operacji, o której mowa w art. 6 powyżej niniejszego wspólnego działania.

3. Operacja wojskowa UE zostaje zakończona 12 miesięcy po od deklaracji o początkowej zdolności operacyjnej operacji, z zastrzeżeniem przedłużenia obowiązywania rezolucji 1814 (2008) i 1816 (2008) RB ONZ.

4. Niniejsze wspólne działanie zostaje uchylone po wycofaniu się sił UE, zgodnie z zatwierdzonym planem zakończenia operacji wojskowej UE, bez uszczerbku dla stosownych przepisów decyzji dotyczącej mechanizmu Athena.

Artykuł 17

Publikacja

1. Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Decyzje KPiB w sprawie mianowania dowódcy operacji UE lub dowódcy sił UE, jak również decyzje KPiB w sprawie przyjęcia wkładów państw trzecich i ustanowienia komitetu uczestników, także zostają opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 listopada 2008 r.

W imieniu Rady

B. KOUCHNER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa (Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2004/338/WE, (Euratom) z dnia 22 marca 2004 r. w sprawie przyjęcia regulaminu Rady (Dz.U. L 106 z 15.4.2004, s. 22).

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2008/852/WSiSW

z dnia 24 października 2008 r.

w sprawie sieci punktów kontaktowych służącej zwalczaniu korupcji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego i sektora przedsiębiorstw.

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29, art. 30 ust. 1, art. 31 oraz art. 34 ust. 2 lit. c),

- (4) Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła opracowanie w ramach programu haskiego ⁽³⁾ (pkt 2.7) strategicznej koncepcji dotyczącej transgranicznej przestępczości zorganizowanej oraz korupcji na szczeblu UE i zwróciła się do Rady oraz Komisji o dalsze rozwinięcie tej koncepcji oraz wprowadzenie jej w życie.

uwzględniając inicjatywę Republiki Federalnej Niemiec ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

- (5) Szefowie i najważniejsi przedstawiciele krajowych organów nadzorczych i inspekcyjnych policji państw członkowskich UE oraz ich agencji antykorupcyjnych o szerszym mandacie spotkali się w listopadzie 2004 r. w Wiedniu podczas konferencji AGIS na temat „Wzmocnianie współpracy operacyjnej w celu walki z korupcją w Unii Europejskiej”. Podkreślili oni znaczenie dalszego wzmocnienia współpracy, m.in. poprzez coroczne spotkania, oraz z zadowoleniem przyjęli inicjatywę utworzenia europejskiej sieci antykorupcyjnej na bazie istniejących struktur. W następstwie konferencji wiedeńskiej Europejscy Partnerzy przeciwko Korupcji (EPAC) spotkali się w listopadzie 2006 r. w Budapeszcie na szóstym corocznym spotkaniu, na którym zdecydowaną większością potwierdzili swoje zobowiązanie do wspierania inicjatywy mającej na celu utworzenie bardziej formalnej sieci antykorupcyjnej.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 29 Traktatu stanowi, że cel Unii polegający na zapewnieniu obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości ma być osiąganym poprzez zapobieganie i zwalczanie przestępczości zorganizowanej lub innej, w tym korupcji i nadużyć finansowych.
- (2) Strategia Unii Europejskiej na początek nowego milenium w sprawie zapobiegania i kontrolowania przestępczości zorganizowanej podkreśla potrzebę opracowania szeroko zakrojonej unijnej polityki walki z korupcją.
- (3) W rezolucji z dnia 14 kwietnia 2005 r. dotyczącej szeroko zakrojonej unijnej polityki walki z korupcją, która odnosi się do komunikatu Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Społeczno-Ekonomicznego z dnia 28 maja 2003 r. w sprawie szeroko zakrojonej unijnej polityki walki z korupcją, Rada ponownie podkreśla znaczenie roli i działań państw członkowskich w zakresie opracowania szeroko zakrojonej i wielostronnej polityki walki z korupcją zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym we współpracy ze wszystkimi stosownymi

- (6) Aby wykorzystać istniejące struktury, mające wejść w skład europejskiej sieci antykorupcyjnej, organy i agencje mogłyby obejmować członków EPAC.
- (7) Wzmocnienie współpracy międzynarodowej jest ogólnie ⁽⁴⁾ uznane za kluczowe zagadnienie w walce z korupcją. Należy wzmocnić zwalczanie wszelkich przejawów korupcji poprzez skuteczną współpracę, określanie możliwości, dzielenie się wzorcami postępowania i opracowywanie wysokich standardów zawodowych. Utworzenie na szczeblu UE sieci antykorupcyjnej stanowi znaczący wkład we wzmocnienie tej współpracy,

⁽¹⁾ Dz.U. C 173 z 26.7.2007, s. 3.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 5 czerwca 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Program haski: wzmocnianie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej (Dz.U. C 53 z 3.3.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji, przyjęta rezolucją 58/4 Zgromadzenia Ogólnego z dnia 31 października 2003 r.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel

Niniejszym ustanawia się sieć punktów kontaktowych państw członkowskich Unii Europejskiej (zwaną dalej „siecią”) w celu usprawnienia współpracy między organami i agencjami mającej na celu zapobieganie i zwalczanie korupcji w Europie. Komisja Europejska, Europol i Eurojust w pełni uczestniczą w działalności tej sieci.

Artykuł 2

Skład sieci

Sieć składa się z organów i agencji państw członkowskich Unii Europejskiej, których zadaniem jest zapobieganie korupcji lub jej zwalczanie. Jej członkowie są wyznaczani przez państwa członkowskie. Państwa członkowskie wyznaczają przynajmniej jedną, lecz nie więcej niż trzy takie organizacje. Komisja Europejska sama wyznacza swoich przedstawicieli. W ramach swoich odpowiednich kompetencji Europol i Eurojust mogą uczestniczyć w działalności sieci.

Artykuł 3

Zadania sieci

1. Sieć służy przede wszystkim:
 - 1) jako forum wymiany w obrębie UE informacji dotyczących skutecznych środków zapobiegania korupcji i jej zwalczania oraz doświadczeń w tym względzie;
 - 2) ułatwieniu nawiązywania i utrzymywania kontaktów między jej członkami.

W tych celach dokonuje się między innymi aktualizacji wykazu punktów kontaktowych oraz prowadzona jest strona internetowa.

2. Członkowie sieci, w celu wypełnienia swoich zadań, spotykają się nie rzadziej niż raz w roku.

Artykuł 4

Zakres stosowania

Współpraca policyjna i sądowa między państwami członkowskimi odbywa się zgodnie ze stosownymi przepisami. Utworzenie sieci pozostaje bez uszczerbku dla tych przepisów oraz dla roli Europejskiego Kolegium Policyjnego (CEPOL).

Artykuł 5

Organizacja sieci

1. Sieć organizuje się na podstawie dotychczasowej nieformalnej współpracy między Europejskimi Partnerami przeciwko Korupcji (EPAC).
2. Państwa członkowskie i Komisja Europejska pokrywają wszystkie koszty związane z wyznaczonymi przez nie członkami lub przedstawicielami. Ta zasada dotyczy również Europolu i Eurojustu.

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejszą decyzję stosuje się od następnego dnia po jej przyjęciu.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 24 października 2008 r.

W imieniu Rady
M. ALLIOT-MARIE
Przewodniczący

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 210 z dnia 31 lipca 2006 r.)

Strona 44, art. 28 ust. 3 lit. c):

zamiast: „c) wyłącznie dla celu Konwergencja, poziom wydatków gwarantujący przestrzeganie zasady dodatkowości, o której mowa w art. 15, oraz działań przewidywanych w celu zwiększenia wydajności administracji, o których mowa w art. 25 ust. 4 lit. f) ppkt (i).”,

powinno być: „c) wyłącznie dla celu Konwergencja, poziom wydatków gwarantujący przestrzeganie zasady dodatkowości, o której mowa w art. 15, oraz działań przewidywanych w celu zwiększenia wydajności administracji, o których mowa w art. 27 ust. 4 lit. f) ppkt (i).”.

Strona 52, art. 53 ust. 3 zdanie drugie:

zamiast: „Dla wszystkich innych programów operacyjnych wkład EFRR nie przekracza 75 % kwalifikowalnych wydatków publicznych współfinansowanych z EFRR.”,

powinno być: „Dla wszystkich innych programów operacyjnych wkład EFRR nie przekracza 75 % kwalifikowalnych wydatków współfinansowanych z EFRR.”.

Strona 64, art. 90 ust. 1 lit. a):

zamiast „a) okres trzech lat od zamknięcia programu operacyjnego określonego w art. 89 ust. 3.”,

powinno być: „a) okres trzech lat od zamknięcia programu operacyjnego określonego w art. 89 ust. 5.”.

Strona 65, art. 93 ust. 2:

zamiast: „Dla państw członkowskich, których PKB w latach 2001–2003 pozostawał poniżej 85 % średniego PKB UE-25 w tym samym okresie, zgodnie z wykazem w załączniku II, (...)”,

powinno być: „Dla państw członkowskich, których PKB w latach 2001–2003 pozostawał poniżej 85 % średniego PKB UE-25 w tym samym okresie, zgodnie z wykazem w załączniku III, (...)”.

Strona 65, art. 95 akapit drugi:

zamiast: „W stosunku do zobowiązań nadal otwartych na dzień 31 grudnia 2015 r. bieg terminu, o którym mowa w art. 93 ust. 2, ulega wstrzymaniu na tych samych warunkach jak w stosunku do kwoty dotyczącej odnośnych operacji.”,

powinno być: „W stosunku do zobowiązań nadal otwartych na dzień 31 grudnia 2015 r. bieg terminu, o którym mowa w art. 93 ust. 3, ulega wstrzymaniu na tych samych warunkach jak w stosunku do kwoty dotyczącej odnośnych operacji.”.

Sprostowanie do rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1783/1999

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 210 z dnia 31 lipca 2006 r.)

Strona 7, art. 11 ust. 4 lit. a):

zamiast: „a) operacji dotyczących produktów objętych zakresem zastosowania załącznika I do Traktatu.”,

powinno być: „a) operacji obejmujących produkty objęte załącznikiem I do Traktatu.”.
